

අධ්‍යයන ගොනුව

DCS සිවියංකථන

(DCS ව්‍යාපෘතියේ තවත් කොටසකි)

Dear Children, Sincerely...

පරම්පරා අතර සංවාදයක්

stages
theatre
group

සියලුම හිමිකම් ඇවිරිණි. ප්‍රකාශකයාගේ ලිඛිත අවසරයෙන් තොරව මෙම ප්‍රකාශනයේ කිසිදු කොටසක් නැවත සකස් කිරීම හෝ වෙනත් පිටකවරයකින් පළ කිරීම හෝ ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති තත්වයෙන් හෝ තත්වයට වඩා වෙනස් ආකාරයකින් ප්‍රකාශයට පත් කිරීම හෝ සපුරා තහනම්.

අධ්‍යයන ගොනුව
DCS ස්වයංකථන

පළමු ප්‍රකාශනය (අන්තර්ජාල/ e - ප්‍රකාශන) 2020
© 2020 ස්ටේෂස් නාට්‍ය කණ්ඩායම
ISBN 978-624-5487-52-3

එක් DCS ස්වයංකථනයක් අපට බොහෝ කාලයකට පෙර,
අපේ වුවත් අපට වඩා බෙහෙවින් වෙනස් රටක ජීවත් වූ එක්
පුද්ගලයෙකුගේ ජීවිතයක් තුළට කවුළුවක් විවර කරයි. මේ රට
අපේ උරුමයකි. අපට පෙර මෙහි ජීවත් වූ මිනිසුන්ගේ ජීවිත
ගොඩනැගීමට පාදක වූ කතාන්දර අප දැන සිටිය යුතුය.
මෙම DCS ස්වයංකථන පිළිබඳ අධ්‍යයන ගොනුව කියවීමට
පමණක් නොව මෙම ස්වයංකථන නැරඹීමටත් එමඟින් ජීවිතය
අත්විඳින ආකාරයත්, එය මතකයේ රැඳී ඇති ආකාරයත් ගැන
පමණක් නොව, ඉතිහාසය ගලා එන ආකාරය පිළිබඳවත්
යළි සිතා බැලීමටත් අපි ඔබට ආරාධනා කරමු X.

ඔබට නුපුරුදු කතාන්දර වෙත, ඔබ නොහඳුනන මිනිසුන් වෙත,
සැමගේම මතකයෙන් මැකී යමින් පවතින දේශපාලන සිදුවීම් වෙත ඔබේ
මනස විවෘත කිරීම සඳහා මෙම අධ්‍යයන ගොනුවත්, DCS ව්‍යාපෘතියත්
මෙම ස්වයංකථනත් හරහා ඔබව දිරිගැන්වීම අපගේ එකම ප්‍රාර්ථනයයි.

DCS ස්වයංකථන

රචනය - රුවන්ති ද වික්‍රේරා
අධ්‍යක්ෂණය - ලේසි හොල්සින්ගර්

පළමු රඟදැක්වීම:

ජනවාර්ගික අධ්‍යයන සඳහා ජාත්‍යන්තර මධ්‍යස්ථානය (ICES)

2016 ජනවාරි

කොළඹ, ශ්‍රී ලංකාව

කවරයේ ඡායාරූපය:

නුසේන් මහතා, DCS සම්මුඛ සාකච්ඡා
ඡායාරූපය - ප්‍රමිල සමරකෝන්

අන්තර්ගතය

පළවන කොටස - ව්‍යාපෘතිය	07
DCS ව්‍යාපෘතිය යනු කුමක්ද?	08
1930 දශකයේ උපන් පරම්පරාව වැදගත්වන්නේ ඇයි?	11
DCS ස්වයංකථන	12
DCS ස්වයංකථන පිටුපස ඇති සංකල්පය	14
DCS ස්වයංකථනවල ඉතිහාසය හා විකාශනය	18
දෙවන කොටස - රංගය	35
අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම	36
පරිගණක සමග	40
මැණික් ආම්	44
දෙමළ පදක්කම්ලාභියා	48
මහත්වරුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය	52
වන්දුසේකර හා ඔටුනු ආභරණ	56
සිලෝන් මුස්ලිම් මිනිසා (දැන් ශ්‍රී ලංකාව)	60
බෙදී වෙන් වීම යනු සංක්‍රමණය නොවේ	63
තුන්වන කොටස - දේශපාලනය	69
DCS සහ මතකයේ ක්‍රියාකාරිත්වය	70
DCS සහ පරම්පරා ගණනාවක සංවාදය	74
DCS සහ ගැටුම්වලින් පසු ශ්‍රී ලංකාව	77
සමාජීනී සටහන	79

පළවන කොටස: ව්‍යාපෘතිය

මෙම අධ්‍යයන ගොනුවේ පළමු කොටසේ දී DCS ස්වයංකථන නිර්මාණය කිරීම සඳහා බලපෑ පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය වන - DCS ව්‍යාපෘතිය දෙසට - අවධානය යොමු කරමු.

DCS ව්‍යාපෘතිය ආරම්භ වූයේ කෙසේද? එමඟින් අපේක්ෂා කළේ කුමක්ද? එය වර්ධනය වූයේ කෙසේද? DCS ව්‍යාපෘතිය සමඟ DCS ස්වයංකථන ගළපා ගැනුනේ කෙසේද?

එමෙන්ම, DCS ස්වයංකථන පිටුපස ඇති කේන්ද්‍රීය සංකල්පය දෙසටත්, DCS ව්‍යාපෘතියේ ඉතා වැදගත් අංගයක් වන මෙය වර්ධනය වූ ආකාරය හා විවිධ වෙනස්කම්වලට භාජනය වූ ආකාරය දෙසටත් අපි මෙහිදී අවධානය යොමු කරමු.

සෙල්වි සවිතානන්දම්
මැණික් ෆාම් රඟඳකවමින්
ජායාරූපය - ප්‍රොඩ් බ්‍රව්නෙක

DCS ව්‍යාපෘතිය යනු කුමක්ද?

“Dear Children, Sincerely... පරම්පරා අතර සංවාදයක්”

(නැතහොත් DCS ව්‍යාපෘතිය) යනු 2015 වර්ෂයේදී ස්ටේෂස් නාට්‍ය කණ්ඩායම විසින් ශ්‍රී ලංකාවේ දී ආරම්භ කරන ලද පර්යේෂණ නාට්‍ය ව්‍යාපෘතියකි. DCS ව්‍යාපෘතිය තුළ 1930 ගණන්වල උපත ලද පරම්පරාවේ කතෘන්දර හා අත්දැකීම් ගොනු කර ඇති අතර ඒවා කතෘන්දර හා සජීවී රංගනයන් ආකාරයෙන් වර්තමාන ප්‍රේක්ෂකයන් වෙත ගෙන එයි.

මෙම DCS ව්‍යාපෘතිය යටතේ ඇති විනාඩි 15කට නොවැඩි මෙම කෙටි රංගයන් නිර්මාණය කර ඇත්තේ රටේ වැඩිහිටි පුරවැසියන් හා පවත්වනු ලැබූ ඉතා පුළුල් සංවාද ආශ්‍රයෙනි. මෙම කතෘන්දර ඒකල රංගයන් ලෙස නිර්මාණය කර ඇති අතර මෙම ඒකල රංගයන් යා කරමින් දිගු නාට්‍ය නිෂ්පාදනයක් ලෙස ද ඉදිරිපත් කළ හැකිය.

2015 වර්ෂයේ සිට 2020 වර්ෂය දක්වා කාලය තුළ DCS ව්‍යාපෘතිය සඳහා ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩිහිටි පුරවැසියන් හැත්තෑවකට අධික ප්‍රමාණයක් සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වා ඇති අතර මෙම රංගයන් නිර්මාණය කර ඇත්තේ මෙම සාකච්ඡාවලිත්ය. ආරම්භයේ දී කාන්තා අයිතිවාසිකම් ක්ෂේත්‍රයේ පෙරමං සලකුණු කළ සමාජ ක්‍රියාකාරීන්, කලාකරුවන්, සිවිල් සේවකයින්, ආර්ථික විද්‍යාඥයින්, වෛද්‍යවරුන් වැනි රටේ පිළිගත් වර්ත සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වූ අතර පසුව ඔවුන්ට සාපේක්ෂව වඩාත් නිහඬ ජීවිත ගත කළ ශ්‍රී ලංකාවේ විවිධ භූගෝලීය ප්‍රදේශවලට අයත් විවිධ ආර්ථික පසුබිම්වලින්, විශ්වාසයන්ගෙන් හා ජීවන රටාවන්ගෙන් යුත් පුද්ගලයන් සමඟ ද සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වන්නට විය. බොහෝ විට තනි පුද්ගලයෙකු සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා කිහිපයක් පවත්වන ලදී.

මේ සම්මුඛ සාකච්ඡා තුළ පුද්ගලයන්ගේ ජීවිත අත්දැකීම්, තම ජීවිත කාලය තුළ ඔවුන් ගත් තීරණ, ඔවුන්ගේ ඉතිහාසය පිළිබඳ ඔවුන් සතු මතක සම්බන්ධයෙන් ගැඹුරු ලෙස කල්පනා කිරීමට ඔවුන්ව උනන්දු කරවන ලදී.

DCS ව්‍යාපෘතිය 2015 - 2020 කාලවකවානුව තුළ ශ්‍රී ලංකාව තුළ ආරම්භ කර, ශ්‍රී ලංකාව තුළ පැවැත්වූ සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින් ක්‍රියාත්මක වූ ව්‍යාපෘතියක් වූ ද මෙම ව්‍යාපෘතිය තවත් රටවල් කීපයකටම ව්‍යාප්ත විය. විශේෂයෙන් රුවන්ඩාව, පලස්තීනය, එක්සත් රාජධානිය, සර්බියාව සහ පාකිස්තානය වැනි රටවල් එසේ මෙම ව්‍යාපෘතිය ව්‍යාප්ත වූ රටවල් ලෙස දැක්විය හැකිය. DCS සම්මුඛ සාකච්ඡා තුළින් නාට්‍ය නිෂ්පාදනය කිරීමේ කාර්යයේ දී මෙම රටවල් සහයෝගයෙන් එක් ව කටයුතු කර ඇත (උදා - 2015 දී රුවන්ඩා ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නිර්මාණය, 2020 දී ශ්‍රී ලංකා-පකිස්තාන සහයෝගීත්ව නිර්මාණය). මෙසේ DCS ව්‍යාපෘතිය තව තවත් සාර්ථකව වර්ධනය වේවා යන්න අපේ ප්‍රාර්ථනයයි. එවිට 1930 දශකයේ උපන් මෙම සුවිශේෂී පරම්පරාවේ දැනුම හා අත්දැකීම් තවදුරටත් ලෝකය පුරා ව්‍යාප්ත වීමට ඉඩ හසර සැලසෙනු ඇත.

1930 දශකයේ උපන් පරම්පරාව වැදගත් වන්නේ ඇයි?

1930 දශකයේ උපත ලද පරම්පරාව අතිශයින්ම සුවිශේෂී පරම්පරාවකි. මෙම පරම්පරාව දෙවන ලෝක යුද්ධය හා යුදෙව් ජන සංහාරයන්, බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිත අවධිය, සමාජවාදයේ බිඳවැටීම හා බර්ලින් තාප්පය බිඳදැමීමත්, සෝවියට් සමූහාණ්ඩුවේ බිඳවැටීම හා ධනවාදයේ නොනවතින නැඟීමත් දුටු පරම්පරාවයි. එපමණක් නොව එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය පිහිටුවීම, අන්තර්ජාතික මානව හිමිකම් තහවුරු කිරීම වැනි අවස්ථා ද කාන්තාවන්ට සම අයිතිවාසිකම් දිනාගැනීම සඳහා වූ ව්‍යාපාර, ජනවාදික හා වාර්ගික සුළුතරයන්ට, ලිංගික හා ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවයන්, පන්තිය හා කුලය ආදී සමානාත්මතාවය දිනාගැනීමේ ව්‍යාපාර ආදිය ද අත්දැකීමින් ජීවත් වූ පරම්පරාවක් ලෙස 1930 දශකයේ උපන් පරම්පරාව හැදින්විය හැකිය.

මහාචාර්ය ඇෂ්ලි හල්පේ:
DCS සම්මුඛ සාකච්ඡා
ඡායාරූපය - වානුක
තියඹරාවත්ත

ශ්‍රී ලංකාව තුළ මෙම පරම්පරාව බ්‍රිතාන්‍ය යටත් විජිත සමයේ උපත ලබන අතර මෙම පරම්පරාව 1948 ලංකාවට නිදහස ලැබීමේ සුවිශේෂී ඓතිහාසික අවස්ථාව ඇසින් දුටු සාක්ෂිකරුවන් ද වන්නේය. නුතන ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයේ සුවිශේෂී හැරවුම් ලක්ෂ අත්දැකූ හා විටෙක ඒවාට පණ දුන් ඔවුන් ලංකාවේ වාම දේශපාලනයේ නැඟීම හා වැටීම ද, විනාශකාරී තරුණ කැරලි දෙකක් ද, වර්ගවාදී කෝලහාලවල අරම්භය ද අත්දැකූවේය. වසර 30ක් පුරා පැවති සිවිල් යුද වකවානුව තුළ ද ජීවත් වූ ඔවුහු ලංකාවේ මුස්ලිම්-සිංහල කෝලහලවල ආරම්භය ද දුටුහ.

DCS ව්‍යාපෘතියේ පරමාර්ථය වන්නේ මෙම වැඩිහිටි පුරවැසියන් තම රට හා එය ආ ගමන් මඟ දෙස විමර්ශනශීලීව ආපසු හැරී බැලීමට උනන්දු කරවීමයි. වත්මන් ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතා සංකීර්ණ වූ විවිධ තත්ත්වයන් තේරුම්ගැනීමේ දී මෙම නව ස්වාධීන ජාතික රාජ්‍යයේ වර්ධනය හා සමාන්තරව හැදී වැඩුණු පරම්පරාවේ දෘෂ්ටිකෝණයන්, මතකයන්, කතන්දරයන් හා ඔවුන්ගේ ජීවිත පසු කර ආ ගමන්මාර්ගය නිසි ලෙස වටහාගෙන තිබීම වැදගත් වේ.

DCS ස්වයංකථන

DCS ව්‍යාපෘතියට සමගාමී DCS ස්වයංකථන යනු 1930 දශකයේ උපත ලද සුවිශේෂී පරම්පරාවට අයත් පුද්ගලයින්ගේ පුද්ගලික කතන්දරයි. එක් DCS ස්වයංකථනයක් එක් පුද්ගලයකුගේ කතාන්දරයක් ඉදිරිපත් කරයි. මෙම ස්වයංකථන සියල්ල එක්ව අවසානයේ දී මිනිසුන් වැදගත් යයි සලකන දේ, ඔවුන්ට අමතකව ගොස් ඇති දේ හා ඔවුන් කිසිදා අමතක නොකරන දේ පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා දෙයි.

රටට රත් පදක්කමක් ලබා දී රට හැර ගිය දෙමළ ක්‍රීඩකයෙක්, වයස 90 දී ජීවිතයේ ප්‍රථම වරට අවතැන් වූ කාන්තාවක්, කුප්‍රකට මිලිටරි කුමන්ත්‍රණ වැයමක් නිරීක්ෂණය කළ විශ්වාසවන්ත බට්ලර්වරයෙක්, රටේ පළමු අතුරුදන්වූවන්ගේ කොමිසමේ ප්‍රධානියා ලෙස පත් වූ කාන්තා නීතිඥවරයෙක්, තම පවුලේ දේපළ ආරක්ෂාවට කැරලිකාර බේබද්දෙකුගේ භාරයේ තැබූ වෛද්‍යවරියක්...

DCS ස්වයංකථන පුළුල් දේශපාලන සිදුවීම් තුළ ඇති අතිශයින්ම පෞද්ගලික කතාන්දර වෙතට අවධානය යොමු කරයි. ඇතැම් ස්වයංකථන අප දන්නා පිළිගත් ප්‍රසිද්ධ පුද්ගල ජීවිත තුළට අප ගෙන යන අතර ඇතැම් ස්වයංකථන අප එතරම් නොහඳුනන ජීවිත තුළට අපව රැගෙන යයි. මෙම සියලු ස්වයංකථන එක්ව, නැවත නැවතත් සිදුවෙමින් පවතින එකම වැරදි හේතුවෙන් අගතියට යන රටක් ලෙස පමණක් නොව අපට පෙර සිටි අපට පෙර වෙන්ව ගිය මිනිසුන් ජීවත් වූ බලාපොරොත්තු, සතුට, අවබෝධය හා ධෛර්යය ඔස්සේ හැඩගැසුණු තැනක් ලෙසත් අපේ රට දෙස බැලීමට අපව යොමු කරයි.

DCS ස්වයංකථන ප්‍රථම වරට නිර්මාණය කිරීමට උනන්දු වන ලද්දේ ශ්‍රී ලංකා වේදිකා නාට්‍ය අධ්‍යක්ෂවරියක වන ට්‍රේසි හොල්සින්ගර් විසින් 2016 දීය. අද වනතෙක්ම වැඩිම ස්වයංකථන ප්‍රමාණයක් අධ්‍යක්ෂණය කර ඇත්තේ ද ඇය විසිනි.

රත්මලී මර්වන්දි
මහන්වැන්නගේ කුමන්ත්‍රණය රඟ දක්වමින්
ඡායාරූපය - ප්‍රේමාඩ බුවනෙක

DCS ස්වයංකථන පිටුපස ඇති සංකල්පය

දැන් DCS ස්වයංකථන, DCS ව්‍යාපෘතියේ අනිවාර්ය අංගයකි. DCS සාකච්ඡාවලින් තවත් බොහෝ ස්වයංකථන ලියවෙනු ඇත. එමෙන්ම මෙම ස්වයංකථන මගින් විවිධ නිර්මාණාත්මක අත්හදාබැලීම් සිදු කරනු ඇත.

* * *

DCS ස්වයංකථන පිළිබඳ මූලික අවධියේ සිටම දැඩි උනන්දුවෙන් සිටි වේදිකා නාට්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයකු වන ට්‍රේසි හොල්සින්ගර් මෙම ස්වයංකථන පිළිබඳ තම දැක්ම මෙන්ම ඒ පසුපස ඇති තර්කය ඉදිරිපත් කරමින් මෙම ස්වයංකථනවල විවිධ පරිණාමයන් ඔස්සේ අපව රැගෙන යයි.

අධ්‍යක්ෂවරයාගේ සටහන

2016 ජනවාරි සිට 2020 මාර්තු දක්වා මම සංකල්පමය වශයෙන් එකිනෙකට වෙනස් වූ ස්වයංකථන තුනක් අධ්‍යක්ෂණය කළෙමි. මෙහි දී මම උත්සාහ ගන්නේ මේ වසර ගණනාව තුළ දී වර්ධනය වූ නිර්මාණාත්මක ක්‍රියාවලිය සහ තර්කනය මට හැකි උපරිමයෙන් විස්තර කිරීමටයි.

මෙහි දී අධ්‍යක්ෂවරයෙකු ලෙස කටයුතු කිරීම නිසාම මට හිමි වූ සුවිශේෂී දෘෂ්ටිකෝණයන් මෙන්ම, මෙහි රචිකාවිය වන රුවන්ති ද විකේරා හා මා අතර ගොඩනැගුණු සහයෝගිත්ව සම්බන්ධතාවය පිළිබඳව ද මාගේ අදහස් මෙහි සටහන් කරමි. මේ සෑම ස්වයංකථනයක් සමගම ආ ගමන ඉතා සුවිශේෂී වුණා. මෙම සෑම ස්වයංකථනයක්ම, verbatim නාට්‍ය ප්‍රභේදයේ රීතීන්, සත්‍ය ඉදිරිපත් කිරීමට මා සතු නොනිම් ආශාවෙන් හා රංගනයෙන් දායකවූවන්ගේ හැකියාවන්ගෙන් හැඩ වී ඇත. මේ වෘත්තීය මගේ ජීවිතයේ ඉතා සුවිශේෂී අත්දැකීමක් වූ අතර එම සුවිශේෂී ගමන්මග ඔබ වෙත ගෙන ඒමට මම මෙහි දී බලාපොරොත්තු වෙමි.

ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්
අධ්‍යක්ෂක, DCS
ස්වයංකථන
ඡායාරූපය - දෙශාන්
තෙන්නකෝන්

Verbatim වේදිකා නාට්‍ය

මෙම ස්වයංකථන ඔස්සේ රංගයන් නිර්මාණය කිරීම මගින් පෙන්වුම් කරන්නේ මුල් වචන ඵලෙසම යොදා කරන verbatim නාට්‍ය මාධ්‍යය භාවිතයට මා තුළ ඇතිව ඇති නැඹුරුවයි. මෙම ශාන්තරයේ නාට්‍ය සාමාන්‍යයෙන් තම මතය ඉරිපත් කිරීමට හැකියාවක් නොමැති පුද්ගලයන්ට හඬක් නැඟීමට වේදිකාවක් සකසා දෙයි. පසුව එක් කරන කිසිදු දෙබසක් නොමැතිව රංගයක් නිර්මාණය කිරීමට අධ්‍යක්ෂවරු හෝ රචකයෝ එක්කෝ සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වයි, නැතිනම් පෙර ප්‍රකාශිත (ශ්‍රවණ, දෘශ්‍ය හෝ ලිඛිත) වාර්තා අධ්‍යයනය කරයි. පසුව කිසිදු දෙබසක් එක් නොකිරීම යන නියමය පසුගිය දශක කිහිපය තුළ දී වෙනස්කම්වලට භාජනය වූ නිසා පසුකාලීනව නාට්‍යමය නිර්මාණයක් කිරීම උදෙසා එම වාචික සාක්ෂ්‍යයන්ට අමතර දෙබස් සහ ප්‍රබන්ධිත අංගයන් එක් කිරීම සිදුවිය.

පහත සඳහන් ලින්ක් ඔබට ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත:

<https://www.theguardian.com/stage/2012/may/08/michael-billington-verbatim-theatre>

<http://theatrestyles.blogspot.com/2015/01/verbatim-theatre.html>

<https://www.outofjoint.co.uk/old-pages/verbatim-theatre/>

නිර්මාණාත්මක නාර්තිකත්වය: සංයමයෙන් (restraint) සිහිපත් කිරීම හා ඉදිරිපත් කිරීම

කාව්‍ය නිර්මාණයක් රඟ දක්වන්නේ කෙසේද යන්න පුහුණු කරන විට නිතරම එහි සංයමය (restrain) පිළිබඳව මම විශේෂ අවධානයක් යොමු කරනවා. සාමාන්‍යයෙන් කාව්‍ය නිර්මාණයක් විග්‍රහ කරනකොට අදහසෙහි අලංකාරය/ සුන්දරත්වය කාව්‍යයේ

එන වැදගත්ම අංගය ලෙස සලකනවා. රංගයකදී, ඒක කවියාගේ නැතිනම් කර්තෘගේ සිතුවිලි හා හැඟීම්වල ප්‍රකාශනයක් බවත්, එය අර්ථකතනය කිරීමේදී සත්‍යවාදී විය යුතු හා මූලික අභිමතාර්ථය අභිබවා නොයා යුතු බවත් කෙනෙක් අවබෝධ කරගත යුතුයි. ප්‍රේක්ෂාගාරයට යම් බලපෑමක් කිරීම අපේ අරමුණ වන අතරවාරයේ රංගය ඉදිරිපත් කරන්නා සහ ඉදිරිපත් කරන ස්වරූපයට ඉහළින් කර්තෘගේ අරමුණට ප්‍රමුඛස්ථානය දීමට ඉඩ සලසා දෙන restrain නැතිනම් සංයමය අපි පුහුණු කළ යුතුයි. අධික ලෙස හැඟීම් ප්‍රකාශනය කිරීම මඟින් ප්‍රේක්ෂකයා නිර්මාණයෙන් ප්‍රකාශ කෙරෙන අදහස්වලට වඩා එහි එන වර්ත හා රංගනයට සමීප වන්නට ඉඩකඩ ඇති කරනවා.

මූලිකම DCS ව්‍යාපෘතිය සඳහා කළ සම්මුඛ සාකච්ඡාවලට සවන්දීමට ඒවායේ පිටපත් කියවූ වහාම මා හැඟීම්වලින් පිරී ගියා. හැම කතාන්දරයකම තිබුණේ ඉතා කනගාටුදායක සිද්ධීන්, අභිමිච්චි; එහි වූයේ අභිමිච්චුණු අවස්ථා ගැන කන්තලවුවක්, ඒ හරහා සන්නිවේදනය වූණේ අපේ රටේ වූණු බේදජනක කතාවයි. සම්මුඛ සාකච්ඡා කළ සෑම කෙනෙකුටම එකිනෙකාට වෙනස් වූ කථන ශෛලියක් සහ වාග්මාලාවක් තිබුණා, ඔවුන් කියන දේ සමඟ ඇති භාවමය සම්බන්ධයේ ස්වරූපය එකිනෙකට වෙනස් වුණා. සමහර අය අනෙක් අයට වඩා සන්සුන්, සමහර අයගේ කතාවල තවමත් කේන්තියක් තිබුණා, සමහර අයගේ කතාවල තමන් කිව යුතු හා නොකිය යුතු ප්‍රමාණය ගැන සැලකිලිමත් වෙලා තියෙන බවක් දැනුනා.

නාට්‍ය නිර්මාණකරුවෙකු විදිහට ආරම්භයේ සිටම සංයමය ඉතා වැදගත් සාධකයක් ලෙස මා හඳුනාගත්තා. මෙම සම්මුඛ සාකච්ඡා මා තුළ ඉතා දැඩි බලපෑමක් ඇති කළා. අතුරුදන්වීම්, මැණික් ෆාම් සහ වන්දුසේකර වැනි කතාන්දර අදටත් මා සංවේදී කරවනවා. මට ඕන වුණා මේවාට හිමි සම්පූර්ණ ගෞරවය ඒ කතා වලට හිමිකර දෙන්න. ඒ නිසා, මෙහි වාර්තාමය ස්වරූපය ඉස්මතු කිරීම මගේ අරමුණයි.

ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්

DCS ස්වයංකථනවල ඉතිහාසය හා විකාශනය

2016 දී මෙහි ආරම්භයේ සිට මෙම අධ්‍යයන ගොනුව ලිවීම දක්වා DCS ස්වයංකථන අදියර කීපයක් ඔස්සේ විකාශනය වී ඇත.

මෙම කොටසේ දී අපි DCS ස්වයංකථනවල විකාශනයේ ස්වභාවය, විවිධ පරිසරයන්ට හා අවස්ථාවන්ට අනුව ඒවා වෙනස් වූයේ සහ ප්‍රතිචාර දැක්වූයේ කෙසේද යන්න මේ කොටසේ දී අපි විමසා බලමු.

DCS ස්වයංකථන - පළමු අදියර

ස්වයංකථන හතරක් නිර්මාණය කිරීම

2016 ජනවාරියේ දී, වාර්ගික අධ්‍යයන සඳහා වූ ජාත්‍යන්තර මධ්‍යස්ථානයේ පැවැත් වූ දර්ශනයක් වෙනුවෙන් මෙම ස්වයංකථන හතරක් නිර්මාණය විය.

දර්ශනයෙන් අනතුරු ව සාකච්ඡාවක් පැවැත්වීය.

පරිගණක සමග – ඉදිරිපත්කිරීම - අසිරා යුසුෆලි

මෘණික් ෆාම් – ඉදිරිපත්කිරීම - සෙල්වී සවිතානන්දම්

දමිළ පදක්කම්ලාභියා – ඉදිරිපත්කිරීම - ජෝෂුවා රත්නම් පියතුමා

අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම – ඉදිරිපත්කිරීම - රුවන්ති ද විකේරා

අධ්‍යක්ෂගේ සටහන - පළමු අදියර

DCS ව්‍යාපෘතියේ අභිප්‍රාය වන්නේ අපගේ අතීත අර්බුදවල සත්‍ය කතාන්දර, ආධ්‍යාන හා අත්දැකීම් ලේඛනගත කිරීම හා අනුස්මරණය කිරීමයි. ව්‍යාපෘතිය පිළිබඳ මගේ අවබෝධය, එම කතා කියන ලද වචන නාට්‍යමය බවින් අලංකෘත නොවී තිබිය යුතුය කියන මගේ අදහස සමඟ එකඟ වෙලා වරින හා රංග පසුතල අවම මට්ටමකින් භාවිත කෙරෙන වර්බට්ම් ස්වයංකථන නිර්මාණය කිරීමට පෙලඹුනේ.

2016 දී මම රුවන්ති හමු වී DCS සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින් ස්වයංකථන නිර්මාණය කරමුද යන්න යෝජනා කළේ මුල් සාකච්ඡාව හැකි තරම් අවම ලෙස වෙනස් කිරීමේ අභියෝගයක් පෙරදැරි කරගෙනයි. අපි දෙදෙනාගේම එකඟතාව මත මම මේ වගේ ස්වයංකථන කිහිපයක් අධ්‍යක්ෂණය කරන්න භාරගත්තා.

රුවන්ති අතුරුදන් වුවන් පිළිබඳ කොමිසම, පරිගණක සමඟ, මැණික් ෆාම් හා දමිළ පදක්කම්ලාභියා යන කතාන්දර සංස්කරණය කිරීමටත්, නිර්මාණය කිරීමටත් පටන් ගත්තා. මම මේ සඳහා රංගන ශිල්පීන් සෙවීම ආරම්භ කළා.

මා තීරණය කළා මෙහි බොහෝමයක් වර්ත සඳහා රංගන ශිල්පීන් නොවන කපීකයන් තෝරාගන්න. මා මීට කලින් මෙවැනි දෙයක් අත්හදා බලා නොතිබුණත් ඔවුන්ගේ කථන ශෛලියේ යම් සුවිශේෂී, පදම් නොවූ නැවුම් බලයක් තිබේවි යැයි මට හැඟී ගියා. වෙනස්ම විදිහේ මායාවක් නිර්මාණය කිරීමටත්, පුහුණු-වෘත්තියමය රංගන ශිල්පියෙකුට නොමැති

අවදානමක් ඔවුන්ට අත්පත් කරගැනීමට හැකි බවත් මම විශ්වාස කළා. තවද එමඟින් ජනප්‍රිය පුද්ගලයන් වශයෙන් රංගන ශිල්පීන්ට ඇති අවධානය අවම කර කතාන්දරයේ වාහකයින් ලෙස ඔවුන්ගේ දෘශ්ටිකෝණය මෙම ශිල්පීන් තීව්‍ර කරන බව මා විශ්වාස කළා.

පරිගණක සමඟ නවීන ස්වයංකථනයේ රඟපෑ අසිරා යුසුෆලීට රංගන අත්දැකීම් තිබුණත් ඇය වසර ගණනාවක් වේදිකාවට සම්බන්ධ වී තිබුණේ නැහැ. රුවන්ති ද විකේරා සහ අර්ජුන විග්නරාජා යන අයටද එය එසේම විය. පූජ්‍ය ජෝෂුවා රත්නම්ට (*දෙමළ පදක්කම්ලාහී*) දශක ගණනාවකට පෙර පාසල් වේදිකාවේ හැරුණු විට රංගන අත්දැකීමක් නොතිබුණු අතර, සමාජ ක්‍රියාකාරීතියක සහ ගෘහ නිර්මාණ ශිල්පියෙකු වන සෙල්වි සවිතානන්දම් ප්‍රසිද්ධියේ ගායනා කර තිබුණ ද මට මතක ඇති අන්දමට නම් නාට්‍ය අත්දැකීම් ඇති අයෙකු නොවේ. කුමාර් කුමාරගමගේ යනු මූලික වශයෙන් සිංහල භාෂාවෙන් වැඩ කරන කවියෙකි. මෙය ඉංග්‍රීසි පිටපතක් සමඟ කරන ඇයගේ පළමු රංගනයයි.

මුල්ම ස්වයංකථන දෙක ප්‍රතිසන්ධානය හා අනුස්මරණය පිළිබඳ සම්මන්ත්‍රණයේ කොටසක් ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමට නියමිත බව මම දැන සිටිමි. එය ඉදිරිපත්කිරීම් සිදු කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳ මට යම් අදහසක් ගැනීමට උපකාරී විය. මේ සම්බන්ධ මගේ අත්දැකීම් මත මට වැටහී ගියේ පෙර සුදාම්චිම් වලට එතරම් කාලයක් ගත නොවන ස්වයංකථන ඉදිරිපත් කළ යුතු බවයි. ඉදිරිපත් කිරීම් සිදු කරන ස්ථානයේ ස්වභාවය, වැඩමුළුවේ ස්වභාවය, අපේක්ෂිත ප්‍රේක්ෂකාගාරය අනුව මෙම ඉදිරිපත් කිරීම් හුදෙක් රංගනයන් ලෙස නොව සැබෑ ජීවිත අත්දැකීම්වල ප්‍රකාශනයක් ලෙස ඉදිරිපත් විය යුතු බවට මට තිබූ අදහස තවත් තහවුරු කළා.

අපි පෙරහුරු කරන විට සෑම ස්වයංකථානයක්ම වෙනස්කම්වලට භාජනය විය. මම නළුවන් සමඟ වැඩ කරන විට ඒවායේ තිබූ ගැටලු හඳුනාගෙන රුවන්තිට දැන්වුවා. ඇය විසින් එම පිටපත් සංස්කරණය කර හෝ නැවත සකස් කර මා වෙත එවනු ලැබීය.

බොහෝ දුරට සාකච්ඡාවල මුල් වදන් සමඟ වැඩ කිරීමේදී, රුවන්ති සහ මම යන දෙදෙනාම

පරිගණක සමග වේදිකා පසුකල ඡායාරූපයක්, නිෂ්පාදන ඡායාරූප එකතුවෙන් Stages Theatre Group.

පහසුව තකා ඒවා කෙටි කිරීමට අකමැති වීමු:- උදාහරණයක් ලෙස, සංක්ෂිප්ත භාවය සඳහා.

ඉදිරිපත් කිරීම් සිදු කළේ ඉතා සරලවය. පූජ්‍ය ජොෂුවාට ඉතා ගැඹුරු හා ලස්සන කතා කිරීමේ කට හඬක් තිබූ අතර ඔහුගේ වෘත්තීය නිසා ඔහු දක්ෂ ලෙස විශ්වාසයකින් යුතුව කථා කිරීමේ ප්‍රවීණයෙකි. වචන කියවීමේදී, පිටපතෙහි විස්තර කර ඇති පක්ෂපාතීත්ව සහ ප්‍රවණත්වය සමඟ පෞද්ගලික මට්ටමින් සම්බන්ධ වීමේ දී ඔහුගේ ම හැඟීම් භාවිත වීම මාගේ බලාපොරොත්තු සැපිරුවා. ඔහු සුවපහසු පුටුවක වාඩි වී, බිමක් පානය කරමින් කතාව කීවේය. පරිගණක සමඟ නන්ව සඳහා අසිරා ලැප්ටොප්, දුරකථන සහ ටැබ්ලට් වට වූ මේසයක වාඩි වූ අතර ඒ සියල්ල ඇයට නිරන්තරයෙන් බාධා කළා, අතුරුදන් වුවත් කොමිසම හි තථවා ලිපිගෙයානු සහ අතුරුදන්වුවත්ගේ පින්තූරවලින් වට වූ මේසයක වාඩි වී සිටී.

ඉදිරිපත් කිරීමේ දී වඩාත්ම නාට්‍යමය වූයේ *මැණික් ෆාමි* ය. මෙය අහම්බෙන් සිදුවූවකි. එක් සැන්දෑවක සෙල්වි පෙරහුරුවක් සඳහා ප්‍රමාද වී පැමිණියා. ඇය ආගමික උත්සවයක දී ගායනා කර පැමිණි නිසා ඇගේ ඉලෙක්ට්‍රොනික තාම්පුරාව ඇ හා විය. මා වෙනුවෙන් ගායනා කරන ලෙස මම ඇයගෙන් ඉල්ලා සිටියෙමි. ඇගේ කටහඬ මාව කොහේදෝ කැඳවාගෙන යන්නට විය. ඇය ගායනා කරන විට, මම පෙරහුරු කරන ස්ථානය තුළින් ඉටිපන්දම්, සුවඳ දුම් සහ කුඩා පිත්තල තෙල් ලාම්පුවක් සොයා ගත්තා. ඇය ගායනා කරන විට මම මේ සියල්ල ඇය ඉදිරියෙහි තැබූ අතර ඇය ඒවා ආලෝකවත් කළ යුතු බව ඇඟ විය. ඇය මෙය කළ අතර තවත් පියවරක් ඉදිරියට ගොස් නමස්කාරයේ යෙදුණාය. ඇය ගායනය නැවැත්වූ වහාම ඇය කවියෙන් කථා කළ යුතු බව මම ඇයට කීවෙමි. සුවඳ දුම්වල සුවඳත්, තාම්පුරාවත්, ඇගේ මෘදු කටහඬත් අප අවට වාතය පුරවාගනිද්දී කෙමෙන් අඳුරු වෙන ආලෝකයේ වාඩි වී සිටි මම හඬන්නට වුණා. මෙය ඇගේ රංගනය බවට පත්වණා.

වාචික හා සංවාද ස්වරූපයේ නාට්‍ය (verbatim and forum theatre) සමඟ වැඩ කිරීමේදී මා ඉගෙනගත්තේ, විශේෂයෙන්ම ඔවුන්ගේ කතා අපට ලබා දුන් අය ප්‍රේක්ෂකයන් අතර සිටින විට, එම කතාවලට සත්‍යවාදී වීමට ඇති වගකීම අන් සිල්ලටම වඩා ප්‍රමුඛත්වයක් ගත යුතු බවයි. මෙලෙස ඔවුන්ගේ කතා අපට දුන් අය ICES හා WINGS හි DCS ස්වයංකථන ඉදිරිපත් කරද්දී ප්‍රේක්ෂකාගාරයේ විය. ඔවුන් පසුව පැවති මණ්ඩල හා සාකච්ඡාවලට ද සහභාගී විය. පූජ්‍ය ජෝෂුවා එතිරිට හඳුන්වා දීම සහ ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් ගැන සංවාදයට භාජනය කිරීම සතුට ගෙනදෙන්නක් වුණා. ඉතා නිර්භීත මනෝරි මුත්තෙට්ටුවේගම ඇගේ ළමා කාලය තුළ තම පියා දීර්ඝ කාලයක් සිරගත කිරීම, ඇගේ සැමියා සහ පුතා අහිමි වීම ගැන කථා කිරීම ඇසීම ඇදහිය නොහැකි තරම් සිතට දැනුණි. ආචාර්ය විමලා නේෂනාතන් සිය ප්‍රඥාවෙන් සරල ලෙස කථා කරමින් අප ජාතියේ බොහෝ දෙනෙකුට කිසි විටෙකත් අහිමුඛ නොවන සත්‍යයන් පෙන්වා දුන්නා. අන් සියල්ලටමත් වඩා අපට අවශ්‍ය වූයේ අපගේ ප්‍රයත්නය කෙරෙහි ඔවුන්ගේ අනුමැතිය වන අතර එය ලැබීම අතිශයින්ම සතුටක් විය.

ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්

DCS ස්වයංකථන - දෙවන අදියර

ස්වයංකථන දෙබස් ලෙස

2016 ජූලි, රුවන්ඩාවේ දී කිගාලි හි රුවන්ඩා ජන සංහාරක අනුස්මරණ මධ්‍යස්ථානයේ දී පැවති දෙවන උබන්ටු මනුෂ්‍යත්වයේ උළෙලේ දී, අලුතින් රචනා කරන ලද ස්වයංකථනයක් හා එකිනෙකට අමුණන ලද තවත් ස්වයංකථන දෙකක් රඟ දක්වන ලදී.

වන්දුසේකර සහ ඔටුනු ආහරණ - ඉදිරිපත්කිරීම - ට්‍රේසි හෝල්සින්ගර්

අතුරුදන් වීමේ කොමිසම - ඉදිරිපත්කිරීම - රුවන්ති ද විකේරා

අධ්‍යක්ෂගේ සටහන - දෙවන අදියර

2016 දී රුවන්ති මා වෙත පැමිණියේ නව අභියෝගයක් ද සමඟිනි. උබන්ටු උළෙලේ දී DCS ව්‍යාපෘතියේ නව නිර්මාණ ඉදිරිපත් කිරීමට ඇය ආරාධනා ලැබී තිබුණි. මෙය සිදුවන්නේ රුවන්ඩාවේ කිගාලි හි 1994 දී සිදුවූ වර්ග සංහාර අනුස්මරණය කරන ස්ථානයේය. දින 100 කට ආසන්න කාලයක් තුළ මිලියනයකට ආසන්න පිරිසක් එම ස්ථානයේ මිය ගියේහ. මළසිරුරු 250,000 කින් යුත් සමූහ මිනී වළවල් ඇති භූමියේ මෙම ස්මාරකය ඉදිකර ඇති අතර ප්‍රතිසන්ධානය හා අනුස්මරණය සඳහා කලාවේ භූමිකාව මෙම උළෙලේ අවධානයට ලක්විය. 3,000 කට අසුන් ගත හැකි එළිමහන් රංග පීඨයක් මත මෙම රංග වේදිකාගත විය.

රුවන්තිට ස්වයංකථන ඉදිරිපත් කිරීමට අවශ්‍ය වූ නමුත් ඒවා වෙනස් කළ යුතු විය. තවද ඇය නව ස්වයංකථනයක් නිර්මාණය කිරීමට ද කටයුතු කරමින් සිටි අතර ඇය එය මා සමඟ බෙදාගත්තා. ඒ වන්දුසේකරගේ කතාවයි. මෙම නිර්මාණය අපට ඉතා වැදගත් විය. එය 1983 දී දෙමළ විරෝධී සංහාරයේ දී දෙමළ කාන්තාවකට සහ ඇගේ දරුවන්ට සිංහල පුරුෂයෙක් සහ ස්ත්‍රියක් උපකාර කළ ආකාරය පිළිබඳ කතාවකි. මෙම කතාව අපට බෙදා ගැනීමට අවශ්‍ය

වන්දසේකර හා සැඟවුණු වස්තුව සහ අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම, චේදිකා පසුතල ඡායාරූපයක් දෙවන උඩුමුත්ටු මනුෂ්‍යත්වයේ උළෙල රුවන්ඩා වර්ග සංහාර අනුස්මරණ මධ්‍යස්ථානය, කිගාලි, රුවන්ඩාව.

ආකාරයේ කතාවකි. එය වටා යම් මතභේද පවතී. මෙම කථාව කලහකාරීව හැසිරුණු සිංහල බහුතරයට පක්ෂපාති වෙමින්, ඔවුන් අතින් වූ අපරාධ යටපත් කිරීමක් වැනි යැයි ඇතැමුන් කියති. ඇතැමුන් මෙමගින් මේ අවස්ථාවේ දී දෙමළ ජනතාවට සිදු වූ සැබෑ හිංසාවන් පෙන්නුම් නොකරන බව කියති. තවත් අය කියන්නේ එවැනි කතාන්දර මගින් සතුරන් තුළ පවා කුඩා කරුණාවන්ත ක්‍රියාවන්ට ඉඩක් ඇති බව මතක් කිරීමක් බවයි. සියලු වෛරයන් මධ්‍යයේ දයානුකම්පාව සහ අවබෝධය තිබිය හැකි බවයි. මෙය බලාපොරොත්තුවේ කතාවකි.

කතාව මුලින්ම කියවූ විට, එය බෙදා ගැනීමට අවශ්‍ය බවට ඉක්මනින්ම මා රුවන්ඩා සමඟ එකඟ විය. ඒ නිසා අපි *අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම* ඒ සමඟ ඒකාබද්ධ කිරීමටත්, රංගනයේ නාට්‍යමයභාවය වැඩි කිරීමටත් එකඟ විය. මෙය සුළු වෙනස්කම් ඇති කිරීමට හේතු වූ අතර, අපි මුල් වාචික පෙළ පමණක් භාවිත කිරීමේ ආකෘතියෙන් ඉවත් විය.

මෙහි දී අපගේ අභිප්‍රාය වූයේ මෙම තනි රංග දෙක එක ඉදිරිපත් කිරීමක් ලෙස ගෙනහැර තැබීමයි. ඒ සඳහා අපි ඉතා අවම වශයෙන් මූලික පෙළට අමතර වදන් එක් කළා. එය DCS හි මූලික අරමුණුවලින් එකක් වන බැවින් රංගයේ දෙබස්වලින් බහුතරය මූලික සාකච්ඡාවේ එන වදන් වීම අත්‍යවශ්‍ය විය. මෙම ආකෘතිය වන්දුසේකර කතාව සමඟ විශේෂයෙන් හොඳින් ගැළපුණි. එක් කථිකයෙක් කතාවේ සම්පූර්ණ වදන් පෙළ ඉදිරිපත් කරන්නේ අනෙක් රංගන ශිල්පියාගේ ප්‍රශ්න මාලාවට ප්‍රතිචාර වශයෙනි. එතැන් සිට වන්දුසේකර, පරණ මිතුරන් දෙදෙනෙකු අතර සිදුවන සංවාදයක් ලෙසත්, මවක් සහ දියණියක් අතර වන සංවාදයක් ලෙසත් ඉදිරිපත් වේ.

නැවතත්, මෙම ස්වයංකථන ඉදිරිපත් කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳ වෙනස් කම් ඇති කිරීමට පසුබිම් වූයේ රංගනය ඉදිරිපත් කරනු ලබන පරිසරය හා රංගනය ඉදිරිපත් කරනු ලබන පිරිස පිළිබඳ දැනුමයි. අපි තවදුරටත් සිටින්නේ සම්මන්ත්‍රණ භූමියේ නොවේ. උබන්ටු යනු නාට්‍ය උළෙලක් වන අතර, එම ඉදිරිපත්කිරීම් වෙනස් ලෙස සිදුකිරීමට අවශ්‍යය. එය ප්‍රේක්ෂකයන්ව වඩාත් නාට්‍යමය වශයෙන් සම්බන්ධ කර ගත හැකි ආකාරයේ එකක් විය යුතු විය. අපි මෙම කෙටි නාට්‍යය *'DCS: හෙට යනු වෙනත් රටක්'* ලෙස නම් කළ අතර, එහි පැරණි මිතුරන් දෙදෙනෙකු මත්පැන් තොලගාමින් ඔවුන්ගේ ජීවිත සිහිපත් කරති. මෙම රංග දෙක එකට එක් කළේ සංගීතයයි - නැට් කිං කෝල්ගේ *'Unforgettable'* යන සංගීත කණ්ඩාය අපි ගායනා කළේ පසුබිම් වාදනයක් නොමැතිවයි. අතුරුදන් වීම පිළිබඳ ස්වයංකථනයේ සමූහ මිනී වළවල්වල අඳුරු විස්තරයේ සිට වන්දුසේකරගේ කතාවේ සැහැල්ලු බව දෙසට, එනම් එහි සිංහල මිනිසා දෙමළ කාන්තාවගේ ස්වර්ණාභරණ දින කිහිපයක්ම යට ඇඳුම්වල සඟවා ගෙන ආරක්ෂා කළ ආකාරය පිළිබඳ කතාව දෙසට මෙම ස්වයංකථනය ගමන් කරයි. අපේ කිහිපම ප්‍රේක්ෂකයෝ එයට මහත් සේ ආශක්ත වූහ. බේදය සහ හාසාය මුසු කිරීම මේ නාට්‍යයේ ශක්තිය බවට පත්වූ බව ඔවුන් කියා සිටියා.

ට්‍රිසි හොල්සින්ගර්

DCS ස්වයංකථන - තුන්වන අදියර

ස්වයංකථන පරිවර්තනය සහ ඒ දෙස යළි හැරී බැලීම

මෙහි තිබූ තවත් එක් ස්වයංකථනයක් වන්නේ - **මහත්වරුන්ගේ කුමන්ත්‍රණයයි** (The Ceylon Coup). මෙය ස්වයංකථනයක් ලෙස හැඳින්වුව ද එයට ඇත්ත වශයෙන්ම නළුවන් දෙදෙනෙකු සම්බන්ධ වේ. එය භාෂා දෙකකින් (ඉංග්‍රීසි සහ සිංහල) ඉදිරිපත් වේ. GIZ ආයතනය විසින් DCS ස්වයංකථන සංචාරයක් ශ්‍රී ලංකාවේ සංවිධානය කරයි. මේ හරහා 2017 දී හලාවත, පුත්තලම් සහ කුලියපිටිය යන ප්‍රදේශවල ඉදිරිපත් කිරීම් සිදු කරනු ලැබීය. සිංහල හා දෙමළ භාෂාවන් ද්විත්වයෙන්ම ස්වයංකථන ඉදිරිපත් කරන පළමු අවස්ථාව ද මෙයයි. සියලු දිරිපත්කිරීම්වලින් පසුව සාකච්ඡා පවත්වන ලදී.

පරිගණක සමගම - ඉදිරිපත්කිරීම - නිල්මිනි බුවනක (සිංහල)

මැණික් ගාමි - ඉදිරිපත්කිරීම - සෙල්වි සවිතනාදන් (දෙමළ/ඉංග්‍රීසි)

දෙමළ පදක්කම්ලාහි - ඉදිරිපත්කිරීම - පූජ්‍ය ජෝෂුවා රත්නම් (ඉංග්‍රීසි)

මහත්වරුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය - ඉදිරිපත්කිරීම - රත්මලී මර්වන්දි

සහ සංජීව උපේන්ද්‍ර (ඉංග්‍රීසි සහ සිංහල)

2017 සිට 2020 දක්වා කොළඹ දී අවස්ථා කිහිපයක දී DCS ස්වයංකථන එකටත්, වෙන වෙනමත් ඉදිරිපත් කරනු ලැබීය. උදා:- ලෝක සරණාගත දිනයේ අංගයක් ලෙස කොළඹදී ස්වයංකථන හතරක් ඉදිරිපත් කරනු ලැබීය (2017).

අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම - ඉදිරිපත්කිරීම - විරාත් කොරෙයා (ඉංග්‍රීසි)

පරිගණක සමගම - ඉදිරිපත්කිරීම - පියා හැව් (ඉංග්‍රීසි)

මැණික් ගාමි - ඉදිරිපත්කිරීම - සෙල්වි සවිතනාදන් (ඉංග්‍රීසි)

දෙමළ පදක්කම්ලාහියා - ඉදිරිපත්කිරීම - පූජ්‍ය ජෝෂුවා රත්නම් (ඉංග්‍රීසි)

මහත්වරුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය - ඉදිරිපත්කිරීම - රත්මලී මර්වන්දි

සහ සංජීව උපේන්ද්‍ර

නිල්මිණි බුවනෙක
පරිගණක සමඟ (සිංහල) රඟ
දක්වමින්
නිෂ්පාදන ඡායාරූප
එකතුවෙන්
Stages Theatre Group.

2017 WINGS උළෙලේ දී ස්වයංකථන දෙකක් ඉදිරිපත් කරන ලදී:
අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම (මැදිහත් විමක් ලෙස සිදු කරනු ලැබේ)
දෙමළ පදක්කම්ලාභියා - ඉදිරිපත්කිරීම - අර්ජුන් විග්නරාජා

2019 දී ශ්‍රී ලංකා කාටූන් ශිල්පී සහ මාධ්‍යවේදී
ප්‍රභීත් එක්තැලිගොඩගේ අතුරුදන් විමෙන් වසර 10ක් ගෙවී යාම සිහිපත් කිරීම:
අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම - ඉදිරිපත්කිරීම - විරන්ති කුරේ

DCS ස්වයංකථන - හත්වන අදියර

වීඩියෝ ස්වයංකථන

2019 දී - ශ්‍රී ලංකාවේ පාස්කු දින බෝම්බ ප්‍රහාරයන්ට ප්‍රතිචාර වශයෙන් තවත් ස්වයංකථනයක් නිර්මාණය විය - නමුත් එය ඉදිරිපත් කිරීමක් ලෙස සිදු නොකෙරේ, ඒ වෙනුවට මුල් වීඩියෝපට සංස්කරණය කර ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

සිලෝන්හි (දැන් ශ්‍රී ලංකාවේ) මුස්ලිම් මිනිසා - හුසේන් මහතාගේ ස්වයංකථනය.

හුසේන් මහතා, DCS සම්මුඛ
සාකච්ඡා (2019)
ඡායාරූපය - ප්‍රමිල
සමරකෝන්

DCS ස්වයංකථන - පස්වන අදියර

එකට එක් කරන ලද නාට්‍යය/කලාපීය සහයෝගීතාව

2020 දී මුල් DCS ස්වයංකථනවලින් 06 ක් සහ පකිස්තානයෙන් ලබාගත් එක් නව ස්වයංකථනයක් (බෙදී වෙන් වීම යනු සංක්‍රමණය නොවේ) DCS අනුස්මරණ දිනයේ දී එක් නාට්‍යයක් බවට පත්විය. තිර රචන මුල් සාකච්ඡාවල කියවුණු වදනුත් ප්‍රබන්ධිත කතා වස්තුවට අනුකූලව පසුව එකතු කළ දෙබස් වලත් එකතුවකි. ශ්‍රී ලංකා - පාකිස්තාන නළු නිලී කැලක් විසින් රඟ දක්වන ලද මෙම නාට්‍යය මාර්තු 19 වන දින පකිස්තානයේ කරච්චි නුවර ජාතික රංග කලා ඇකඩමිය (NAPA) විසින් පවත්වන ලද ජාත්‍යන්තර කලා උළෙලේ දී විවෘත කිරීමට නියමිතව තිබුණි. එහෙත් කොවිඩ්-19 වසංගතය හේතුවෙන් සිදු කර ඇති ගෝලීය නිරෝධායන පිළිවෙත් හේතුවෙන් උත්සවය මාර්තු 14 වන දින අත්හිටුවන ලදී.

DCS අනුස්මරණ දිනයේ දී ඉදිරිපත් කරන ලද ස්වයංකථන:

පරිගණක සමග - ඉදිරිපත්කිරීම - ට්‍රේසි ජයසිංහ (ශ්‍රී ලංකාව)

අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම - ඉදිරිපත්කිරීම - මෙහර් ජැෆරි (පකිස්තානය)

දෙමළ පදක්කම්ලාභියා - ඉදිරිපත්කිරීම - සුනිල් ශංකර් (පකිස්තානය)

වන්දසේකර - ඉදිරිපත්කිරීම - ටෙහානි විටී (ශ්‍රී ලංකාව)

බෙදී වෙන් වීම යනු සංක්‍රමණය නොවේ - ඉදිරිපත්කිරීම - ඔසාමා තාහීර් (පකිස්තානය)

DCS අනුස්මරණ දිනය සඳහා පුහුණුවීම ජාතික රංග කලා ඇකඩමිය, කරච්චි නුවර ඡායාරූපය - රුවන්ති ද විකේරා

අධ්‍යක්ෂගේ සටහන් - පස්වන අදියර

කිහිටි හි අපගේ සාර්ථකත්වය හිතේ තියාගෙන, මම 2020 මුල් භාගයේ දී රුවන්ති වෙත ගියේ ස්වයංකථන සඳහා නව අදහසක් ඇතිවය. කරච්චි නුවර පකිස්ථාන නළු නිලියන් පිරිසක් සමඟ මා ආරම්භ කළ කලා සහයෝගීතාවයකට සම්බන්ධ වන ලෙස මම ඇයට ආරාධනා කළා. යටත් විජිතවාදයේ ඉතිහාසය, නිදහස ලැබීම සහ වාර්ගික ප්‍රචණ්ඩත්වය යන කාරණා අපේ රටවල් පොදුවේ මුහුණ දුන් ගැටලුය. මෙම කාරණා හරහා අපේ රටවල් මෙවන් සහයෝගීතාවන් සිදුකිරීම සඳහා මනා පසුබිමක් ඇති බව පෙන්වයි. මම රුවන්ති වෙත ගියේ DCS ව්‍යාපෘතිය සඳහා නව කලාපීය සහයෝගීතාවයක් ඇති කිරීමට මෙන්ම නව අංග සමඟ ව්‍යාපෘතිය වැඩිවර්ධනය කිරීමට යෝජනා සමඟය. අප වඩාත් කැමතිම ස්වයංකථන ඒකාබද්ධ කරමින් නව DCS පිටපතක් ගොඩනැගීමට රුවන්ති එකඟ විය. මම හිතාමතාම ‘ගොඩනැගීම’ යන වචනය භාවිත කරන්නේ, අප දෙදෙනාම මුල් පිටපතේ වචන විශාල වශයෙන් වෙනස් කිරීමට අකමැති වූ බැවිණි. පකිස්ථාන ජාතිකයෙකු සමඟ ඔවුන්ගේ රටේ සංකීර්ණ අතීත කතාව ගැන සාකච්ඡාවක් පැවැත්වීමට රුවන්ති යෝජනා කළා. නළු නිලියන් ශ්‍රී ලාංකික හා පකිස්ථාන නළු නිලියන්ගේ සංයෝජනයක් බැවින්, පාකිස්තාන නළුවන්ට මෙහි හිමිකාරිත්වය පිළිබඳ සමාන හැඟීමක් ලබා දීමට එය උපකාරී වනු ඇතැයි අපට හැඟුණි.

2020 මාර්තු මාසයේ දී කරච්චි නුවර සති තුනක් පැවැත්වීමට නියමිත වූ ජාත්‍යන්තර කලා උළෙලට අපි සාර්ථකව අයැදුම් කළ අතර අපට එයට සහභාගී වීමට ආරාධනා ලැබුණි.

අප දෙදෙනාට තිබූ අභියෝගය එසේම විය. ස්වයංකථන වඩාත් නාට්‍යමය අයුරින් ඉදිරිපත් කරන අතරම එහි මුල් පෙළේ හරය රැක ගන්නේ කෙසේද, අප විසින් ඇතුළත් කරන ලද ප්‍රබන්ධිත චරිත හා තත්ත්වයන් මඟින් සත්‍ය කීම යටපත් නොවන බවට අපි සහතික වන්නේ කෙසේද? ස්වයංකථනවල අව්‍යාජ බව හා හෘදයාංගම බව, මේ සියල්ලේම හරය ලෙස පැවතිය යුතුය.

සහයෝගීතාවයේ සැබෑ ශක්තිය ඉස්මතු වන්නේ මෙහි දීය. මෙම වචන අපගේ නළුවන්ගේ අතට පත්වූ පසු, අප කරමින් සිටි බොහෝ දේ මට වඩාත් පැහැදිලි විය. මේ වියමන තැබිය හැකි යථාර්ථවාදීම පසුබිම මෙය විය. නළුවන් සමඟ පෙරහුරු කිරීමෙන් අපට දිනපතාම ගැටලු විසඳා ගැනීමට හා ඇති අභියෝග සොයා ගැනීමට හැකි විය. එ විසින් මීට පෙර අපි වැඩි සැලකිල්ලක් නොදැක් වූ වෙනත් ආධ්‍යාන නිර්මාණය කළ අතර එය සමස්තයක් ලෙස නිර්මාණ උසස් තත්ත්වයන්ට පත් කළා.

උදාහරණයක් වශයෙන්, සමහර වර්තවලට, අවස්ථාවට ගැලපෙන ලෙස, තාත්වික බවක් පෙන්වා එකවර පිටු ගණන් කතා කරන්නට නොහැකි බව අපට පෙනී ගියා. රුවන්ති නළු නිලියන්ගේ අදහස් සමඟ දිනපතා පිටපත් සංස්කරණය කරමින් සිටියා. තිර රචනය වැඩිදියුණු කිරීමේ දී ක්ෂණිකව නිර්මාණය වූ දෙබස් ද ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක් ඇතුළත් කිරීමට ද සිදුවුණා. මේ සම්බන්ධයෙන් අප දෙදෙනාටම සැක සංකා තිබුණා. ආපසු හැරී බලන විට, අපි ස්වයංකථන නිර්මාණය කිරීමට පෙලඹුණු මුල් අභිලාෂයෙන් බොහෝම තදබල විදියට පිට පැන්න අවස්ථාවක් විදියට මෙය අපිට දකින්නට පුළුවන්, මෙය අප කලින් සැලසුම් කර තිබුණු දෙයක් නෙවේ, ඒ නිසා අපේ හිත්වල තිබුණු ප්‍රධානම වුවමනාව වූනේ මේ නිර්මාණයේ සත්‍යවාදී බව ආරක්ෂා කරගැනීමයි.

නළුවන් සහ ඔවුන්ගේ වෙහෙස මහන්සිය මට මහත් ධෛර්යයක් විය. මම ඔබට උදාහරණයක් දෙන්නම්. අනුස්මරණ දිනයේ දී *දෙමළ පදක්කම්ලාභියා* හි එන පුද්ගලයාත් (රටෙන් පිට වී යන්න තීරණය කරපු කෙනෙක්), වන්දුසේකරගේ ස්වයංකථනයේ එන කාන්තාවන් එකිනෙකා හා විවාහ වී සිටී. ඉතින්, ඔවුන් දරුවන් සිටින දෙමළ යුවලකි. ඔහු මලල ක්‍රීඩා කරුවකි, ඇය වෛද්‍යවරියකි. ඔහු කිහිප වරක්ම දිගු කාලයකට රට හැර ගොස් ඇති අතර, ඔහු සමඟ යෑම ඇය සැමවිටම ප්‍රතික්ෂේප කර ඇති නිසා විවාහය තුළ ඔවුන් දැඩි ලෙස දුරස්ථව සිටියි. තම රට විසින් තමන්ව පාවා දී ඇති බවක් ඔහුට දැනෙන අතර ඇයට හැඟෙන්නේ රටේ රැඳී සිටිමින් ඇයට කළ හැකි දෙයක් කළ යුතු බවයි. ඔවුන්ගේ විවාහය

DCS අනුස්මරණ දිනය සඳහා පුහුණුවීම ජාතික රංග කලා ඇකඩමිය, කරච්චි නුවර ඡායාරූපය - රුවන්ති දි විකේරා

බිඳී යාමක් එකිනෙකාට දැරීමට සිදු වූ ජීවිතයන් තාට්‍යය හරහා පැහැදිලිව පෙනේ. කවුද හරි? බියගුල්ලා කවුද? මෝඩයා කවුද? නළු නිලියන් දෙදෙනා විසින් මෙම සම්බන්ධතාව ගවේෂණය කිරීමේ දී අපිට පෙනී ගියේ රුවන්ති හෝ මා කලින් බලාපොරොත්තු නොවූ දෙයකි. එයින් මේ බේදාන්තයට නව මානයක් එකතු විය. එනම් පෞද්ගලික තේරීම්වල වේදනාව සහ ඒවා අප ආදරය කරන අයට බලපාන ආකාරයයි. මෙවන් ප්‍රචණ්ඩතත්වයක් සහ බේදීමක් තුළ බිඳුණු, නොබිඳුණු දහස් ගණන් මිනිස් සබඳතාවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වූ අනන්‍යතා හා සදාචාරයන් ආශ්‍රිත ගැටලුවලින් ඇති වූ දරුණු ජීවිතය පිළිබඳවයි. මට අනුව, මේ හරහා මෙම ස්වයංකථනවල බේදජනක කතාව වඩාත් යථාර්ථවත් වූවා පමණක් නොව, එය අපි අපේක්ෂා නොකළ තරමේ ගැඹුරක් ස්වයංකථනවලට එක් විය. අනෙක් වර්ත සම්බන්ධයේනුත් මෙය මෙලෙසම සිදුවුණා. තම දීර්ඝ, කැපී පෙනෙන, එහෙත් බොහෝ වේදනාකාරී මානව හිමිකම් සුරැකීමේ වෘත්තීය තුළ දී මනෝරි මුත්තෙට්ටුවේගම අත්විඳි දැවැන්ත මානසික කම්පනය පිළිබඳව මට වඩාත් හොඳින් අවබෝධ විය. අපට කොපමණ ප්‍රමාණයක් දේ දරාගත හැකිද, අපේම හදවත් බිඳී යන තෙක්

අපට කොපමණ වේදනාත්මක අත්දැකීම් බලා සිටිය හැකිද? අනුස්මරණ දිනයේ ශක්තිය මෙයයි, මේ මිනිසුන්ගේ ස්වයංකථන වල ඇති වචන ගෙන ඒවායින් පරිපූරණ, අර්ථයෙන් පොහොසත්, සංකීර්ණත්වයෙන් හා ප්‍රශ්නවලින් පිරුණු නිර්මාණයක් ගෙතීමට හැකිවීමයි.

මා මෙය ලියන විට මෙහි වැඩ නිම වී නැත. කොවිඩ්-19 න් ඇති කළ ගෝලීය අර්බුදය හේතුවෙන්, නැපා උත්සවය අවලංගු කරන ලද අතර අපට පුහුණුවීම් ක්‍රියාවලිය සම්පූර්ණ කිරීමට නොහැකි විය. ව්‍යාපෘතිය අත්හිටුවා ඇති නමුත් රුවන්ති සහ මම දෙදෙනාම යම් තෘප්තියකට පත්ව ඇති බව මම විශ්වාස කරමි. මෙම කාලය යළි හැරී බැලීමේ කාල පරිච්ඡේදයක් වී ඇති අතර, අනුස්මරණ දිනය වෙනුවෙන් වැඩ ආරම්භ කිරීම සඳහා අප නැවත හමු වූ විට, අපි පෙර මෙන්ම උද්යෝගයෙන් හා ජවසම්පන්න බවින් අපේ අරමුණු වෙත ළඟා වනු ඇතැයි මම විශ්වාස කරමි.

ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්

දෙවන කොටස: රංගය

මෙම අධ්‍යයන ගොනුවේ දෙවන කොටසේ දී DCS එස් ව්‍යාපෘතිය යටතේ එන තනි තනි ස්වයංකථන පිළිබඳව හොඳින් අවබෝධ කරගැනීම සඳහා එක් එක් ස්වයංකථන ගැන වෙන වෙනම අධ්‍යයනයේ යෙදෙයි. මෙම සෑම ස්වයංකථනයක්ම වෙන වෙනම ඒවායේ කතාව, එම ස්වයංකථන අයිති පුද්ගලයන්, සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රියාවලිය හා රංගය ආශ්‍රයෙන් විශ්ලේෂණය කරනු ඇත.

DCS ව්‍යාපෘතිය ඉතාම සහයෝගී ව්‍යාපෘතියකි. එබැවින් මෙම එක් එක් ස්වයංකථනය පෝෂණය වීමටත්, වැඩි වර්ධනය වීමටත් විවිධ අදහස් උපකාරී විය. මෙම ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධ වූ පර්යේෂකයන්, නළු නිලියන්, අධ්‍යක්ෂවරුන් සහ නාට්‍ය රචකයින් යන සියල්ලෝම තම අත්දැකීම් පිළිබඳ ඔවුන්ගේ අදහස් බෙදා ගත්තා.

2020දී, මෙම අධ්‍යයන ගොනුව සැකසෙන අවස්ථාවේ දී නිර්මාණය වී තිබෙන ස්වයංකථන.

1. අනුරුදන්වුවන් පිළිබඳ කොමිසම	5. වන්දුසේකර සහ ඔටුනු අබරණ
2. පරිගණක සමඟ	6. ශ්‍රී ලංකා කුමන්ත්‍රණය
3. මැණික් ෆාම්	7. ශ්‍රී ලංකාවේ මුස්ලිම් ඒනිසා
4. දෙමළ පදක්කම්ලාභියා	8. බෙදී වෙන්වීම යනු සංක්‍රමණය නොවේ

අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම

අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිසම

රචනය - රුවන්ති ද විකේරා
 අධ්‍යක්ෂණය - ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්
 පළමු රඟ දැක්වීම - 2016 කොළඹ දී

2015 කොළඹ දී මනෝර් මුත්තෙට්ටුවගම සමඟ සිදු කරන ලද සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින් සිදු කළ නිර්මාණයකි. සම්මුඛ සාකච්ඡාව මෙහෙයවනු ලැබුවේ ඩියන් උයන්ගොඩ හා රුවන්ති ද විකේරා විසිනි.

මාධ්‍ය

සජීවී රඟදැක්වීම, ස්වයංකථනය
 සජීවී රඟදැක්වීම, නාට්‍ය
 (DCS අනුස්මරණ දිනය)

භාෂාව

ඉංග්‍රීසි/ සිංහල/ දෙමළ

කාලය

මිනිත්තු 15 යි

වර්ග

උස මහන වැඩිහිටි කාන්තාවක්
 වෘත්තියෙන් නීතිඥයවරියක්

ස්වයංකථනයෙන් උපුටා ගත් කොටසක්

ඒක පුර්නකාලීන වැඩක්, කොමිසම, ගුල් ටයිම්, ගුල් ටයිම්, දවසට පැය දොළහක්, සතියට දවස් හතක්, ඊට පස්සේ තවත් පැය 12ක්.

මට සිද්ධ වුණා ඔවුන්ගේ මිනිවලවල් බලන්න යන්න, ඔවුන් ඔවුන්ගේ ම මිනිවලවල් හැරුවට පස්සේ වෙඩි තියල දාලා. ඔයා ඒක දැන් දන්නවා නේද ඩාලින්? සුර්යකාන්තවල සුරියවැවේ. දෙවියනේ ඒ මිනි ගොඩගහල තිබ්බ විදිය. කිසිම රස පරීක්ෂණයකින් එක මිනියක් තව මිනියකින් වෙන් කරලා හඳුනාගන්න බැරි විදියට. අපේ මිනිස්සුන්ට දන්න වාර්තා තිබ්බේ නෑ ඩාලින්...

විරන්ති කුපේ
අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ
කොමිසම රඟ දක්වමින්
ජායාරූපය - ප්‍රභාඩ
බුච්චෙක

ස්වයංකථනයේ සාරාංශය

මෙම ස්වයංකථනය නිර්මාණය වී ඇත්තේ අප හොඳින් හඳුනන, බොහෝ ගෞරවනීය නීතිඥවරයක හා ස්ත්‍රීවාදිනියක් වන මනෝරි මුත්තෙට්ටුවගම සමඟ පවත්වන ලද සාකච්ඡා ඇසුරිනි.

මනෝරි මුත්තෙට්ටුවගම යනු 1971 සහ 1989 දී ලංකාවේ ඇති වූ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ තරුණ කැරලි දෙක සමයේ පැහැරගෙන ගොස් ඝාතනය කරන ලද තරුණ තරුණියන් දහස් ගණනක් අතුරුදන් වීම පිළිබඳව සොයා බැලීම සඳහා 1990 දශකයේ දී ජනාධිපති වන්දිකා බණ්ඩාරනායක විසින් පිහිටුවන ලද අතුරුදන් වීම් කොමිෂන් සභාවේ සේවය කළ නීතිඥයන්ගෙන් එක් අයෙකි.

අතුරුදන්වූවන් පිළිබඳ කොමිෂන් සභාව රජය විසින් පිහිටුවන ලද එවැනි කොමිෂන් සභාවලින් පළමුවැන්න වන අතර එය ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ගමනේ වැදගත් අවස්ථාවක් සනිටුහන් කළා. කෙසේ වෙතත්, එය මිනිසුන් වෙත බලාපොරොත්තුවක් රැගෙන ආව ද, යුක්තිය පසිඳලීමේ ක්‍රියාවලියට පූර්වාදර්ශයක්ව තිබුණ ද, යුක්තිය ඉටුකිරීම හා වන්දි ගෙවීම් සම්බන්ධයෙන් එය ලබා දුන් ප්‍රතිඵලය අවසානයේ ප්‍රමාණවත් නොවීය.

අතුරුදන්වුවන් පිළිබඳ සොයා බැලීමේ කොමිෂන් සභාවේ සංකීර්ණ ස්වභාවය, එය විසින් නිර්මාණය කරන ලද අපේක්ෂාවන්, එයට මුහුණදීමට සිදු වූ අභියෝග සහ රටක් තුළ මිනිසුන් විශාල ලෙස අතුරුදන් වීමත් සමඟ ඇති වන සමාජ බිඳවැටීම මෙම ස්වයංකථනය මඟින් පිළිබිඹු කරයි.

මනෝරී ලබා දුන් අපූරු සම්මුඛ සාකච්ඡාවට සමගාමීව කොමිසම් සභාපතිවරයාගේ පෞද්ගලික අත්දැකීම් ද මෙම ස්වයංකථනය සඳහා යොදා ගෙන ඇත - ඇය සිය පියා අතර සබඳතාවය නිසා අවිනිශ්චිත හා වේදනාකාරී අත්දැකීම්වලට මුහුණ දුන් ගැහැනියක්. (ඇගේ පියා ඔහුගේ දේශපාලන කටයුතු නිසා සිරගතව සිටියේය). පසුකාලීන ව ඇගේ පියා හා සැමියා යන දෙදෙනාම බේදජනක ලෙස මියගිය අතර එම සිදුවීම් අතුරුදන් වූ තම පියවරුන් සහෝදරයන් ස්වාමිපුරුෂයන් හා පුතුන් ගැන සෙවීමට තම කොමිසම ඉදිරියේ පෙනී සිටින කාන්තාවන්ගේ අත්දැකීම් තේරුම් ගැනීමට උපකාරී විය.

ස්වයංකථනය නිර්මාණය කිරීම

2015 දී මනෝරී මුත්තෙට්ටුවගම සමඟ මානව හිමිකම් නීතිඥ ඩීයන් උයන්ගොඩ සහ නාට්‍ය රචිකා රුවන්ති ද විකේරා විසින් සම්මුඛ සාකච්ඡාවක් පවත්වන ලදී. ඇය DCS ව්‍යාපෘතියට සම්මුඛ සාකච්ඡා කිහිපයක්ම ලබා දුන් අතර DCS සම්මුඛ සාකච්ඡා තුළින් නිර්මාණය කරන ලද නිර්මාණ කිහිපයක් සැකසීමට දේශපාලනය, ජීවිතය සහ මනුෂ්‍යත්වය පිළිබඳ ඇගේ සාමාන්‍ය අවබෝධයෙන් දායකත්වය ලබා දී ඇත. කෙසේ හෝ රට තුළ සිදු වී ඇති දේශපාලන අතුරුදන් වීම් පිළිබඳ ව සොයා බැලීම සඳහා රජය විසින් පිහිටුවන ලද කොමිෂන් සභාව මනෝරීගේ පෞද්ගලික ජීවිත අත්දැකීම් හා සෘජුව බැඳී ඇත.

සාකච්ඡාව දෙස යළි හැරී බැලීමක්

මනෝරි බොහෝ අභිමිච්චි සහ වේදනා මනා ශක්තියකින් දරා සිටින්නියක්. ඇයට මනුෂ්‍යත්වය පිළිබඳව විශ්වාසයක් ඇත.

අතුරුදන්වූවන්ගේ කොමිෂන් සභාවේ සිටිය දී ඇයට මුණගැසුණු හා ඇය කටයුතු කළ පවුල් සමඟ ඇයගේ ආදරය හා අභිමිච්චි පිළිබඳ පෞද්ගලික අත්දැකීම් සම්බන්ධ වේ. ඇතැම් විට ඇගේ කතාව ඉතාමත් සෘජුවේ, ඇතැම් විට රළු ස්වභාවයක් ගනී. එය ඇගේ (සහ අන් අයගේ) දීර්ඝකාලීන අරගලයේ ප්‍රතිපලයකි. වයසින් බාල කෙනෙකු ලෙස මෙම හැඟීම්වලට සවන් දීමට සහ සියල්ල උකහාගැනීමට මට කුතුහලයක් ඇති විය.

මේ සම්මුඛ සාකච්ඡාව විසින් මට වෙනස්ම භූමිකාවක් පවරන ලදී. අපි නිතර සැමදේදම එකඟ නොවන අනෙක් සාකච්ඡා මෙන් නොව මෙය ඇයගේ ම කතාවයි. ඇයගේ පියා සිරගත වීමත්, එමනිසා ඇගේ පවුලට අත්විඳින්නට සිදුවූ අත්දැකීම්, පැහැදිලි සාක්ෂිවලින් තොරව සරත් හා මල්ලිගේ මරණයන් පිළිගැනීමට (දේහයන් හෝ අවමංගලය උත්සවයක් නැතිව) ඇ සිදුකළ පෞද්ගලික අරගලය, අතුරුදන් වූ තම පවුල්වල සාමාජිකයන් සොයා ගැනීමේ අපේක්ෂාවෙන් කොමිසම වෙත එන මිනිසුන්ගේ අත්දැකීම් හා බැඳුණි.

සම්මුඛ සාකච්ඡාවේ දී මේ සියල්ල සහ තවත් බොහෝ දේ කැපී පෙනුණි.

ඩියන් උයන්ගොඩ

DCS පර්යේෂක

පරිගණක සමග

පරිගණක සමග

රචනය - රුවන්ති ද විකේරා
 අධ්‍යක්ෂණය - ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්
 පළමු රඟදැක්වීම - 2016 කොළඹ දී

වෛද්‍ය විමලා ගනේෂනාතන් සමග 2015 දී රුවන්ති ද විකේරා විසින් පවත්වනු ලැබූ සම්මුඛ සකච්ඡාව ඇසුරින් නිර්මාණය කරන ලද ස්වයංකථනයකි.

මාධ්‍ය

සජීවී ඉදිරිපත් කිරීම, ස්වයංකථනය
 සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, නාට්‍ය
 (DCS අනුස්මරණ දිනය)

භාෂාව

සිංහල/ දෙමළ/ ඉංග්‍රීසි

කාලය

මිනිත්තු 15 යි

වර්ග

පෞර්වික වෛද්‍යවරියක්

සෙල්වි සවිත්තනාදම්
මැණික් ෆාම් රඟදක්වමින්
ඡායාරූපය - ප්‍රොඩ් බ්‍රව්නෙක

පියා හැච්
පරිගණක සමග රඟ
දක්වමින්
ඡායාරූපය - ප්‍රොඩ්
බ්‍රව්නෙක

පියා හැව්
පරිගණක සමග රඟ දක්වමින්
ජායාරූපය - ප්‍රොඩ් බ්‍රව්නෙක

මැණික් ගාමි

මැණික් ගාමි

රචනය - රුවන්ති ද විකේරා
 අධ්‍යක්ෂණය - ලේසි හොල්සින්ගර්
 පළමු රඟදැක්වීම - 2016 කොළඹ දී

වෛද්‍ය විමලා ගනේෂනාතන් සමඟ 2015 කොළඹ දී පවත්වනු ලැබූ සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ඇය විසින් ලියූ කවියක් ඇසුරිනි. සාකච්ඡා පවත්වනු ලැබුවේ රුවන්ති ද විකේරා විසිනි.

මාධ්‍ය

භාෂාව
 කාලය
 වර්තය

සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, ස්වයංකථනය
 සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, සමූහික ඉදිරිපත්කිරීම
 සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, ඉන්‍යෝනික සංවාදය
 ඉංග්‍රීසි/ දෙමළ
 විනාඩි 20 යි
 යාපනයේ උපන්
 වයෝවෘද්ධ දෙමළ කාන්තාවක්

ස්වයංකථනයෙන් උපුටා ගැනීම

මිනිස්සු ඔක්කොම දිව්වා, පෝසත් මිනිස්සු එයාලගේ රත්තරන් උස්සන් දිව්වා, දුප්පත් මිනිස්සු තමන්ගේ ළමයි උස්සන් දිව්වා...

හමුදාව වෙතට තමයි දිවුවේ. එයාලා මුලින්ම අපිව තියාගත්තා, ඊට පස්සේ අපිව දක්කාගෙන ගියා, පොදි බැන්දා, එළෙව්වා, ඇදගෙන ගියා, අන්තිමට හිස් කළා.

එතන.

හිරකළා. හිරකළා. හිරකළා. හිරකළා.

ඒක නම් මං දැක්කේ නැහැ. මං ඔවුන් අපිව සිරකරනවා දැක්කේ නෑ. මොකද ඒක වුණේ ඒ තරම්ම වේගෙකින්.

මං හිතන්නේ ඒ මගේ ඇස් නිසා වෙන්න ඇති. මගේ ඇස් මේවට වයසක වැඩි. මට මේ කටු කම්බි වැටවල් මොකටද කියලා තේරෙන්නේ නැහැ. අපි හිරකාරයෝ නෙවෙයි, අපි අවතැන්වෙලා විතරයි.

ස්වයංකථනයේ සාරාංශය

මැණික් ගාම් හි අවතැන් වූ ප්‍රජාව අතර වෛද්‍යවරියක ලෙස කටයුතු කළ විමලා ගනේෂනාතන් විසින් ඇගේ අත්දැකීම් ඇසුරින් ලියන ලද කවියක් යොදා ගනිමින් නිර්මාණය කළ ස්වයංකථනයකි. මෙම ස්වයංකථනය වැඩිහිටි දෙමළ කාන්තාවකගේ දෘෂ්ටියෙන් අප වෙත ගෙන එයි. සිවිල් යුද්ධය අවසානයේ අවතැන් වූ දස දහස් ගණනක් උතුරේ දමිළ වැසියන් මුහුණදුන් දිගුකාලීන අවතැන්වීමේ පීඩාකාරී

යතාර්ථය පිළිබඳව වටහාගැනීමට අරගල කරන කාන්තාවක් ගැන මෙහි කියවේ.

මැණික් ආම් හා එහි සිදු වූ අමානුෂික ක්‍රියාකාරම් සම්බන්ධයෙන් මාස ගණන් අවුරුදු ගණන් පැතිරුණු කටකතා ශ්‍රී ලංකාව තුළ දෙමළ ජනයාට වෙනස්කොට සැලකීම, වර්ගවාදය හා මිලේච්චත්වය පිළිබිඹු කරන සාක්ෂි විය. මෙය 30ස් අවුරුදු යුද්ධය අවසානයේ තිබෙන විශාලතම අභියෝගයන්ගෙන් එකක් ලෙස උතුරේ දෙමළ වැසියන් විසින් හැඳින්විය.

ස්වයංකථනය නිර්මාණය කිරීම

රුවන්ති ද විකේරා විසින් වෛද්‍ය විමලා ගනේෂනාතන් සමඟ සාකච්ඡාවක් කිහිපයක් පවත්වා ඇත. මැණික් ආම් ස්වයංකථනය නිර්මාණය වන්නේ වෛද්‍ය විමලා ගනේෂනාතන් විසින් මැණික් ආම් සරණාගත කඳවුරේ ස්වේච්චාවෙන් සේවය කිරීමේ දී ලද අත්දැකීම් ඇසුරින් ලියන ලද කවියක් ඇසුරිනි.

එමෙන්ම මෙම ස්වයංකථනය නිර්මාණය වන්නේ තම මුළු ජීවිත කාලය උතුරේ ජීවත් වූ වයසක කාන්තාවකගේ සත්‍ය කතාව ඇසුරිනි. සිවිල් යුද්ධය පැවති මුළු කාලයටම මුහුණ දුන් ඇය, ඇගේ ජීවිතයේ අවසාන කාලයේ දී එනම් වයස 90 දී යුද්ධයේ අවසානයත් සමඟ අවතැන් වීමට මුහුණපායි.

DCS පර්යේෂකයන් මෙම කාන්තාව ගැන දැනගෙන ඇය හා සම්මුඛ සාකච්ඡාවක් පැවැත්වීමට ඇයව සොයාගැනීමට උත්සාහ කළත් එය සාර්ථක නොවීය. කෙසේවෙතත්, යුද්ධය පැවති මුළු කාලයටම මුහුණ දී දිවි ගලවා ගැනීමට සමත් වූ ඇයට තම ජීවිතයේ අවසාන කාලයේ දී සියල්ල අහිමිව අවතැන් වීමට සිදුවීම සමඟ ජීවිතයේ ලද අත්දැකීම් මෙම ස්වයංකථනය ලිවීම සඳහා යොදාගෙන ඇත.

සාකච්ඡාව දෙස යළි හැරී බැලීමක්

යුද්ධයේ අවසාන භාගය පිළිබඳව අපිට කතා කරන්න හැකි වුණේ දෙවන සාකච්ඡාවේදීය. වෛද්‍ය විමලා කවුඳු කියන එක පිටින් පෙනෙන්නේ නැති තරම්. ඔබ ඇයව හමුවන්නේ මුලින්ම නම් ඇයට කියන්නට තිබෙන ඉතාම අපූරු, අමුතු කතන්දර ඇගෙන් අපේක්ෂා නොකරනු ඇත. ජීවිතය ඇය වෙතට විසි කළ අභියෝගයන්ට ඇය ඉතාමත් ශක්තියෙන් මුහුණ දුන්නා පමණක් නොව සාදාරණත්වය වෙනුවෙන් පෙනී සිටීම සඳහා ද ඉතා අවිනිශ්චිත අවස්ථාවන් සොයා ගොසින් ඇ ඒවාට නොබිය ව මුහුණ දී ඇත. මැණික් ෆාර්ම් හි අවතැන් -වූවන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම සඳහා ඇය ස්වේච්චාවෙන් ඉදිරිපත් වීම මෙයට කදිම උදාහරණයකි.

ඇය මෙම කඳවුරේ දී දුටු දේවල් තේරුම් ගැනීමට කවිය දෙසට හැරීම සම්බන්ධයෙන් මම ඉතා සතුටු වෙමි. ඇය සතුව සියල්ලම තිබුණි. වෛද්‍යවරයෙකු සතු සුවකිරීමේ බලය, එකිනෙකාට උපකාර කිරීමට මනුෂ්‍යන්ට ඇති සහජ උනන්දුව කවියෙකු සතු යළි හැරී බලා යමක් දැකීමේ හැකියාව යන සියල්ල ඇය සතුව තිබුණි.

මට කිරීමට ඉතිරිව තිබුණේ ඉතා ස්වල්පයක් පමණි.

රැවණ්හි ද විකේරා

DCS ස්වයංකථන නාට්‍ය රචිකා

දෙමළ පදක්කම්ලාභියා

දෙමළ පදක්කම්ලාභියා

රචනය - රුවන්ති ද විකේරා
 අධ්‍යක්ෂණය - ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්
 පළමු රඟදැක්වීම - 2016 කොළඹ දී

2015 වර්ෂයේ යාපනයේ දී නාගලිංගම් එතිරිචිරසිංහම් සමඟ පැවැත්වූ සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින් කරන ලද නිර්මාණයකි. සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වනු ලැබුවේ ගිහාන් ද විකේරා විසිනි.

මාධ්‍ය	සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, ස්වයංකථනය සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, නාට්‍ය (DCS අනුස්මරණ දිනය)
භාෂාව	ඉංග්‍රීසි/ දෙමළ/ සිංහල
කාලය	මිනිත්තු 20යි
වර්නය	කලක් මළල ක්‍රීඩකයෙක් වී සිටි වැඩිහිටි දෙමළ මිනිසෙක්

ගරු, ජොෂුවා රත්නම්
දෙමළ පදක්කම්ලාභියා රඟ
දක්වමින්
Stages Theatre Group
නිෂ්පාදන ඡායාරූප
එකතුවෙන්.

ස්වයංකථනයෙන් උපුටා ගැනීමක්

අපි තුන්දෙනාම ගියේ එක බයිසිකලේක.

අපි ගොල්ලෙස් එකට ගියා. එතන මහා සෙනඟක් හිටියා. ඔවුන් කෑගහමින් දේවල් විසිකරමින් හිටියේ. අපිට ලොකු කුතුහලයක් ආවා. දන්නවනේ ගැටවර වයසේ කොල්ලන්ට තියන කුතුහලය. එතන ඩිස්පෙන්සරියක් තිබ්බා. අපි එතන බිත්තිය ළඟ බයිසිකලය හේත්තු කරලා හිටගෙන බලාගෙන හිටියා.

මං කවදාවත් එහෙම දෙයක් දැකල නෑ. ඒ සෙනඟ හරිම මිලේච්ඡයි. හරිම මිලේච්ඡයි. අපට අපේ ඇස් ඉවතට ගන්න බැරි වුණා. එත් අපි ඩිස්පෙන්සරිය ළඟම හිටියා. මිනිස්සු තුන්දෙනෙක් අපිව පහු කරන් ගියා, පළවෙනියා දෙවනියා ඊළඟට තුන්වෙනියා හදිස්සියේ නැවතිලා. උඹලා දෙමළද කියල ඇහුවා.

‘නෑ අපි දෙමළ නෙවෙයි’ මගේ යාච්චෝ සිංහලෙන් උත්තර දුන්නා. මං මගේ යාච්චෝ දිහා බැලුවා. මං දන්නේ නෑ ඇයි ඔවුන් එහෙම කිව්වේ කියලා.

ස්වයංකථනයේ සාරාංශය

1958 දී යාපනයේ සිට පැමිණි තරුණ, දෙමළ උස පැනීමේ ක්‍රීඩකයෙකු වන නාගලිංගම් එතිරිවීරසිංහම්, ආසියා උස පැනීමේ තරඟාවලියේ දී රන් පදක්කමක් ලබා ගනිමින් ශ්‍රී ලංකාව ඉතිහාස පොතට එක් කළා.

එමෙන්ම 1958 දී ශ්‍රී ලංකාව තවත් ලෙසකින් ඉතිහාස ගත විය. 1958 දී සිංහලයන් දෙමළ වැසියන්ට විරුද්ධව කැරලි කෝලාහල ඇරඹීමත් සමඟ සිංහල, දෙමළ ගැටුමේ අරම්භය සනිටුහන් විය.

මෙම ස්වයංකථනයේ දී කියවෙන්නේ මෙම පදක්කම්ලාභී උස පනින්නා වන එතිරිවීරසිංහම් ගැනය. යෞවනයෙකු හා දක්ෂ ක්‍රීඩකයෙකු ලෙස ඔහුගේ ජීවිතයේ පළමු භාගය ගැනත්, ඔහුගේ ක්‍රීඩා දිවියේ නැඟී ඒම හා සිංහල දෙමළ කෝලාහලවල නැඟී ඒමත් මෙම ස්වයංකථනයේ විස්තර වෙයි. මේ දෙකම සිදුවුණේ එකම කාලවකවානුවක දී ය. මේ සියලු කාරණා මෙම ජාතික ක්‍රීඩකයාගේ වෘත්තියට, ජීවිතයට, රටට හා ඔහුගේ අනාගතයට බලපෑ ආකාරයත් මෙම ස්වයංකථනයෙන් ඉදිරිපත් වේ.

ස්වයංකථනය නිර්මාණය කිරීම

එතිරිවීරසිංහම් ජනමාධ්‍යවේදියෙකු හා විත්‍ර ශිල්පියෙකු වන ගිහාන් ද විකේරා විසින් දෙවතාවක් සම්මුඛ සාකච්ඡාවට බඳුන් කර ඇත. ගිහාන් යාපනයේ එතිරිගේ නිවසට ගොස් ඔහු සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වී ය. මෙම සාකච්ඡාවන්හි දී එතිරි විසින් තම ජීවිතය, තමන්ගේ දේශපාලන කටයුතු, සිංහල-දෙමළ මිනිසුන්ගේ ජාතිවාදී බෙදීම පිළිබඳව හා ශ්‍රී ලංකාව ගැනත්, ඔහුගේම තීරණයක් මත ශ්‍රී ලංකාවෙන් පිටව යාම ආදී බොහෝ දේ ගැනත් කතා කළ අතර ස්වයංකථනයෙන් ඉදිරිපත් වන්නේ මෙම පුළුල් කතාබහේ කොටසකි.

සාකච්ඡාව දෙස යළි හැරී බැලීම

අපි රාත්‍රී තැපැල් දුම්ඵරියෙන් එතිරි හමුවීම සඳහා යාපනයට ගියෙමු. අපි උදේ පාන්දර ඔහුගේ නිවසට ඇතුළු වූ විට ඔහු අපට බනිස් සහ තේ පිළිගැන්වීය. (එය පරම්පරාවටම ආවේණික දෙයකි) ඔහු අපිව කලබල කළේ නැත. අපි මහත්සි නිවා මදක් නැවුම් වී පැමිණි පසු ඔහු කතා කිරීමට පටන් ගත්තේය. ඔහු කතා කිරීමේ දී ඉතා සංයමයෙන් හා පැහැදිලිව කතා කළේය. ඔහු කතා කළ මිලේච්ඡත්වය හා ප්‍රවණ්ඩත්වය, ඔහු කතා කළ ස්වරයට හාත්පසින්ම වෙනස් විය.

අපි එදා කොළඹ සිට යාපනයට දුම්ඵරියෙන් ආවා පමණි. එතිරි ඔහුගේ මුලින්ම යාපනයේ සිට කොළඹට ගිය දුම්ඵරිය ගමන ගැන අපට කීවේය. අනුරාධපුර පහුවුණාට පසුව දෙමළ මඟින්ගේ ශරීරවලින් ඉතා නොසන්සුන් ලක්ෂණ මතු වීම ඔහු දැක ඇති අතර ඒ මොහොතේ දී ඒ ඇයිද යන්න නොවැටහුණත් පසුකාලීනව ඔහුටම දෙමළ විරෝධී

කැරලිකරුවන්ට මුහුණදීමට සිදුවීම හේතුවෙන් ඔහුට මෙම තත්වය හොඳින් වැටහුණි. මෙම සිදුවීම් ඔහුගේ දෙමළ අනන්‍යතාවය පිළිබඳ සවිඥානිකත්වයට හා දේශපාලනයට බලපෑ ආකාරය පිළිබඳ ඔහු විස්තර කළේය. ලංකාව තුළ ඇතිව තිබුණු මෙම බාහිර ආතතිය ඔහුට අභ්‍යන්තරව බලපෑවේය. විශේෂයෙන්ම මෙම පීඩනය ඔහුට දැනුනේ සිංහ ධජය යටතේ මළල ක්‍රීඩා නියෝජනය කරමින් පදක්කම් දිනා ගන්නා තරුණ ක්‍රීඩකයෙකු ලෙසය. යාපනය තුළ බුබුලක සිර වී සිටි ඔහු ලංකාවේ සෙසු ප්‍රදේශවලටත් ලොවටත් නිරාවරණය වීම නිසා ඇති වූ වෙනස්කම්වලට මුහුණ දෙමින් සිටියේය.

දෙමළ ජනයා සුළුතරය ලෙස හැඳින්වීම එතිර් ප්‍රතික්ෂේප කළේය. ඔහු ප්‍රකාශ කළේ දෙමළ ජනයා හැඳින්වීම සඳහා මෙම වදන භාවිත කෙළේ 1990 කාලයේ දී පමණක් බවයි. නමුත් එකල සිදු කළ සාම සාකච්ඡා ආදියට පවා මෙම වචනය භාවිත කිරීම ගැන ඔහු අසතුටු විය. ඔහුට අනුව සුළුතරයක් හෝ බහුතරයක් නොමැති අතර සිටින්නේ සමාන මිනිසුන් හා ජාතීන් පමණි. ඔහුට අනුව එකිනෙකාට ගරු කිරීමේ හා සමඟ සන්ධානගත වීමේ මූලික අර්ථය නම් මෙම සමානාත්මතාවය පිළිගැනීමයි.

මා දුටු තවත් සුවිශේෂී කාරණාවක් වන්නේ ඔහු ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේ පදිංචිකරුවෙක් වී සිටිද්දී පවා තවමත් තමන්ගේ ශ්‍රී ලංකා ගුවන් ගමන් බලපත්‍රය භාවිත කිරීමයි. ඇයි ඔහු එහෙම කරන්නේ තමන්ට හැර යන්නට සිදුවූ තමන්ට හා තම ජනතාවට පිටුපෑ රටක දුබල ගුවන් බලපත්‍රය ඔහු තවම භාවිතා කරන්නේ ඇයි?. මෙය මට සිහිගැන්වුවේ තමන්ට ලැබෙන පළමු අවස්ථාවෙන්ම තම බලපත්‍රය ඇමරිකන් බලපත්‍රයක් බවට හරවා ගැනීමට බලා සිටින දේශප්‍රේමී ශ්‍රී ලංකිකයින්වයි.

නමුත් මා ඔහු වෙත ගියේ ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න කිරීමට නොව ඔහුට ඇහුම්කන් දීමටය. එතිර්ට ඇහුම්කන් දීම ඉතා පහසු විය. සියලු වේදනා හමුවේ වුව ද තවමත් ඔහුට බලාපොරොත්තුවක් ඇත. තමන් පිහිටුවාගත් සංවිධානයක් හරහා උතුරේ සිසුන්ට උපකාර කරමින් ඔහු ශ්‍රී ලංකාවේ සිටියේය. ඔහු සිංහලයන් කෙරෙහි කිසිදු වෛරයක් නොපෙන්වුවේය. ඔහු තුළ තිබුණේ දෙමළ ජනතාව තේරුම් ගැනීමට සිංහල ජනතාවට නොහැකිවීම හා ඒ ගැන තිබෙන අකමැත්ත පිළිබඳ කලකිරීමකි.

ගිහාන් ද වික්රම

DCS පර්යේෂකයෙක්/දේශපාලන කාටුන් චිත්‍ර ශිල්පියෙක්

වන්දුසේකර සහ සැඟවුණු වස්තුව

වන්දුසේකර සහ සැඟවුණු වස්තුව

රචනය - රුවන්ති ද විකේරා
 අධ්‍යක්ෂණය - ට්‍රේසි හොල්සිංගර්
 පළමු රඟදැක්වීම - 2016 කිගාලි හි උබන්ටු උළෙලේ දී
 පවත්වා ඇත ('හෙට යනු තවත් රටකි' හි කොටසක් ලෙස)

2015 කොළඹ දී වෛද්‍ය විමලා ගනේෂනාතන් සමඟ පැවති සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින්. සම්මුඛ සාකච්ඡා මෙහෙයවන ලද්දේ රුවන්ති ද විකේරා විසිනි.

මාධ්‍ය	සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, ස්වයංකථනය
භාෂාව	සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, දෙබස
කාලය	ඉංග්‍රීසි
වර්ග	මිනිත්තු 15 යි
	පරණ මිතුරන් දෙදෙනෙක්
	සිංහල කාන්තාවක් හා දෙමළ කාන්තාවක්

ලිපි හොල්සින්ගර් හා ටෙනානි විට්ටි වන්දුසේකර සහ සැඟවුණු වස්තුව රඟ දක්වමින් ඡායාරූපය - ප්‍රොඩ් බ්‍රව්නෙක

ස්වයංකථනයෙන් උපුටා ගැනීම

වන්දුසේකර තමයි අද මම මෙහෙ ඉන්න හේතුව, මගේ දරුවන් මෙහෙ ඉන්න හේතුව, කෝලාහලය ඇතිවෙව්ව දවසේ මැරයන් ඇවිත් ගෙවල් කොල්ලකමින්, ගිනිබත් කරමින් මිනිස්සු පුලුස්සමින් හිටියා. එදා රැ මැරයින් අපි වෙතට එනවා අපි දැක්කා, හැම මිනිහෙක්ම අතේ කඩු හා ගිනි පන්දම්, ඔවුන්ගේ ඇස්වල මහා උමතුවක්...

එදා රැ ටවුමේ අනෙක් හැමතැනම ගිනි ගනිද්දී, වන්දුසේකර හොඳටම බීලා ඡර්ටි එකේ බොත්තම් ඇරගෙන බෝතලෙන් අතින් අරන් සරමත් උස්සන් බැල්කනිය උඩට නැගලා මහා හයියෙන් කැගහුවා. අපේ පාරට එන්න හදන කාට වුණත් ඔහු කුණුහරප කියලා කැගහුවා, සාප කරා. ඔහු කිව්වේ ඉතාම ජරා කුණුහරප, මට තේරුම්ගන්නවත් බැරි තරම් කුණුහරප.

ඔහු කැගහන එක නවත්තුවේම නෑ. අර මැර කල්ලිවල එක මිනිහෙක්වත් එක පයක් තිබ්බේ නෑ අපේ පාරට.

ස්වයංකථනයේ සාරාංශය

පැරණි මිතුරන් දෙදෙනෙකු 1983 දී ශ්‍රී ලංකාවේ අගනුවර වන කොළඹ ඇති වූ ජාතිවාදී කැරලි පිළිබඳ ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් සිහිපත් කරයි. දින 5ක් ඇතුළත දමිළ වැසියන් 3000කට අධික පිරිසක් මරා දමන ලදී. මිනිසුන් 150,000කට උන්හිටිනැන් අහිමි විය. මෙම ‘කළු ජූලිය’ විසින් ශ්‍රී ලංකාව බිඳ දැමූ වසර 30ක යුද්ධයක ආරම්භය සනිටුහන් කළා.

මෙම ඉදිරිපත් කිරීමේ දී පැරණි මිතුරන් දෙදෙනෙක් දින 05ක බිහිසුණු සිදුවීම් දාමයක් යළි සිහිපත් කරයි. සිංහල මැර කල්ලි විදි බැසගත් ආකාරය, කැරලි ඇති කරමින්, කොල්ලකමින්, සාමාන්‍ය දෙමළ වැසියන්ට ගිනි තැබූ ආකාරය ආදී කතාන්දර මෙම සිංහල හා දෙමළ කාන්තාවන් දෙදෙනා ඉතා මෘදු ලෙස ඉදිරිපත් කරති. කෝලාහලවල උමතුව හා හීෂණය ඔවුන් භාසායෙන් ඉදිරිපත් කරයි.

ස්වයංකථනය නිර්මාණය කිරීම

මෙම ස්වයංකථනය වෛද්‍ය විමලා ගනේෂනාතන් සමඟ නාට්‍ය රචකා රුවන්ති ද විකේරා විසින් පවත්වනු ලැබූ සම්මුඛ සාකච්ඡා කිහිපයක ප්‍රතිඵලයකි. මෙම ස්වයංකථනය තුළ ඉදිරිපත් වන්නේ 1983 සිංහල දෙමළ කෝලාහලයට මුහුණ දුන් වෛද්‍ය ගනේෂනාතන්ගේ සත්‍ය අත්දැකීම්ය. ඇය මෙම කෝලාහලයට මුහුණ දුන්නේ සැමියා විදේස්ගතව සිටින අවස්ථාවක තම කුඩා දරු තිදෙනා හා තනිවමය.

සම්මුඛ සාකච්ඡාව දෙස නැවත හැරී බැලීමක්

මෙම සම්මුඛ සාකච්ඡාව පිළිබඳ මගේ අවධානය වැඩියෙන්ම දිනා ගත් කාරණය වූයේ, වෛද්‍ය විමලා මෙම සිද්ධි යළි පැවසීමේදී සිනාසෙමින් ඒවා පැවසීමයි. ඇය පැවසූ දේවල්වලින් මා මහත් සේ කැලඹුනෙමි. එමෙන්ම ඇ නොකියා අත් හැරී දේද මා තුළ මහත් කැලබ්බීමක් ඇති කළේය. කුඩා දරුවන් තිදෙනෙකු සමඟ මෙම බිහිසුණු අවස්ථාවන්ට තනිව මුහුණ දීමේ දී ඇය ඉතා බිය වන්නට ඇත. නමුත් ආපසු හැරී බැලීමේ දී මේ දේශපාලන හස්ත හා මැර කල්ලි සිදු කළ විශාල විනාශයන් හමුවේ තනි තනි මිනිසුන් වශයෙන් ඇතැමුන් කළ කාරුණික ක්‍රියා වෙතට සිය අවධානය යොමු කිරීමට ඇට හැකිවුණා.

රුවන්ති ද විකේරා

DCS ස්වයංකථන රචකාවිය

ට්‍රේසි හොල්සින්ගර් වන්දිසේකර සහ සැඟවුණු
වස්තුව රඟ දක්වමින් ඡායාරූපය - ප්‍රොඩ
බ්‍රවනෙක

මහත්වරුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය

ශ්‍රී ලංකා කුමන්ත්‍රණය

රචනය සහ අධ්‍යක්ෂණය - රුවන්ති ද විකේරා
 පළමු රඟදැක්වීම - 2016 කොළඹ දී (DCS දශක හතේ
 කොටසක් ලෙස)
 2017 වසරේ කොළඹ දී ක්ලෝයි ද සොයිසා සමඟ පවත්වන
 ලද සම්මුඛ සාකච්ඡාව ඇසුරිනි.

සම්මුඛ සාකච්ඡාව මෙහෙයවන ලද්දේ ගෙහාන් ගුණතිලක
 විසිනි.

මාධ්‍ය

නාෂාව
 කාලය
 වර්ත

සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, දෙබස්
 සජීවී ඉදිරිපත්කිරීම, සාමූහික
 ඉංග්‍රීසි සහ සිංහල/ ඉංග්‍රීසි හා දෙමළ
 මිනිත්තු 15 යි
 ඉහළ සමාජ පාන්තික කාර්තාවක් හා
 ඇගේ විශ්වාසවන්ත බවිලර්වරයා

ස්වයංකථනයෙන් උපුටා ගැනීමක්

ආර්යාව දැන් රටේ සිද්ධ වෙලා තියන වෙනස්කම් ගැන අපි කවුරුත් සතුටු නෑ

විජේසර්ම රට බල්ලට ගියා. ආණ්ඩුව හැම එකම පවරගෙන.

ආර්යාව තනිකරම අවුලක්. විජේසර්මගෙන් අහන්න හැම උදේකම අපි නැඟිටින්නේ ආණ්ඩුව තව මොන මොන දේවල් පවරගෙනද කියලා දන්නෙ නැතුව. මේ බණ්ඩාරනායකලා...

විජේසර්ම දෙන්නම එකයි... බණ්ඩාරනායක මහත්තයටත් වඩා සිරිමාවෝ මැඩම් තමයි.

ආර්යාව බණ්ඩාරනායකල දෙපළම ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන සංස්කෘතිය වෙනස් කලා. බලන්න චතුර අවුල! මෙයාලට කියන්න විජේසර්ම. මේවා ගැන හිතද්දීත් මගේ ඔපව කැරකෙනවා.

රත්මලී මර්වන්දි හා සංජීව
උපේන්දු
මහත්වරුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය
රඟ දක්වමින්
ණයාරූපය - ප්‍රොඩ
බුවනෙක

ස්වයංකථනයේ සාරාංශය

1962 කුමන්ත්‍රණ උත්සාහය ‘මහත්වරුන්ගේ කුමන්ත්‍රණයක්’ ලෙස ද හැඳින්වේ. එයට හේතුව වන්නේ මෙය සිංහල පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව ලෙස නම් කිරීමට බණ්ඩාරනායකයන් විසින් ගන්නා ලද ක්‍රියාමාර්ගවලට සහ එම රජයට එරෙහිව, ඉංග්‍රීසි කතා කරන ක්‍රිස්තියානි, ප්‍රභූ පන්තියේ නැඟීමක් වීමයි.

බ්‍රිතාන්‍යයන් ලංකාව හැරයාමෙන් පසුව, ලංකාවේ පාලන බලය අත්වූයේ ඔක්සෆර්ඩ් හි උගත්, ඉංග්‍රීසි කතා කරන පැළැන්තියටයි. මෙම ස්වයංකථනය මඟින් ඉදිරිපත් වන්නේ බණ්ඩාරනායක තරුණ දේශපාලන නායකයෙකු ලෙස නැඟී එමින් තමන් ද

අයත් වුණු මෙම පැළැන්තිය අතහැර දමා ගොස් තම මිතුරන්ගෙන් හා ප්‍රජාවෙන් වෙන්ව සිංහල පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමට අදාළ සංකල්පය ගෙන ඒමයි. මෙම සංකල්පය පසුකාලීනව රටේ අගමැති ලෙස පත්වීමට ඔහුට විශාල උපකාරයක් වූ අතර ඒ හේතුවෙන් රටේ ඉතිහාසය යළි ආපසු නොහැරවිය හැකි ලෙස වෙනස් කළා.

ස්වයංකථනය නිර්මාණය කිරීම

මෙම ස්වයංකථනය නිර්මාණ වූයේ ක්ලොයි ද සොයිසා සමඟ ගෙනාත් ගුණතිලක විසින් පවත්වනු ලැබූ සාකච්ඡාවේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙසය.

සාකච්ඡා ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් පැවැත්වූ අතර, මෙම ස්වයංකථනයේ මුල් පිටපත ලියන ලද්දේ රුවන්ති ද විකේරා විසින් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනි. ඉංග්‍රීසි නොතේරෙන දේශීය ප්‍රේක්ෂකයන් හමුවට එය ගෙනයාම සම්බන්ධයෙන් ඇති වූ ගැටලු මත මෙම ස්වයංකථනයට තවත් වර්තයක් එක් විය. ඒ ක්ලොයි ද සොයිසාගේ සැබෑ ජීවිතයේ කොටසක් වූ ඇගේ රියදුරුවරයා, බටලරුවරයා, නිවස බලාගන්නා හා දිගුකාලීන සගයා වන පියදාසගේ වර්තයයි.

පියදාස කිසිදිනෙක සාකච්ඡාවන්ට සම්බන්ධ නොවූව ද, මොවුන් දෙදෙනාගේ සම්බන්ධතාවය ගැන කළ නිරීක්ෂණයන් සමඟ මෙම ස්වයංකථනය ඉතා දැඩි මිත්‍රත්වයක් ඇති සම්පූර්ණ වෙනස් පන්ති දෙකකට අයත් දෙපළක් කියන කතාවක් ලෙස රචනා වී ඇත.

ස්වයංකථනය ඉදිරිපත් කිරීම දෙස යළි හැරී බැලීමක්

මෙම ස්වයංකථනය මට සිහිපත් කරන්නේ මගේ සීයා හා ඔහුගේ බටලර් වරයා අතර තිබූ සම්බන්ධයයි. විල්සන් නොමැතිව ඔහු කිසිවක් කළේ නැත. එය ඒ වයසේ ඒ පැළැන්තියේ සෑම මිනිහෙක්ටම සුවිශේෂී වූ දෙයක්. මෙම පන්ති අතර ඇති එකිනෙකා මත යැපෙනසුලු බව ඉතා සිත්ගන්නාසුලු දෙයක් මෙන්ම සංකීර්ණ දෙයක් ද විය. මං හිතන්නේ ඒක ලස්සන මිත්‍රත්වයක්. නමුත් මේ මිත්‍රත්වය පසුපස විවිධ බෙදුම් රේඛා. සීමා හා එකිනෙකාට ගරු කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳව අදහස් තිබුණා. කෙසේහෝ මෙම ස්වයංකථනය රඟපාන විට මම නිතර හිතුවේ මෙහි කතාවට නායකත්වය දෙන චරිතය කුමක්ද යන්නයි. කතාව ඉදිරිපත් කරන ධනවත් ආර්යාවද නැත්නම් ඇගේ කතාව කියන ආකාරය මෙහෙයවන බටලර්වරයා ද?

රන්මලී මර්වාන්දි

රංගන ශිල්පිනී, මහත්වරුන්ගේ කුමන්ත්‍රණය

සිලෝන් හි (දැන් ශ්‍රී ලංකාවේ) මුස්ලිම් මිනිසා

සිලෝන් හි (දැන් ශ්‍රී ලංකාවේ) මුස්ලිම් මිනිසා

රචනය - රුවන්ති ද විකේරා

සංස්කරණය - ප්‍රමිල සමරකෝන්

පළමු රඟදැක්වීම - 2019 කොළඹ ('DCS දශක හතක් ගැඹුරෙන්' හි කොටසක් ලෙස)

හුසේන් මැතිනිය හා මහතා සමඟ 2018 - 2019 කාලවල දී පැවැත්වූ සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින් නිර්මාණය වූවකි. සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වනු ලැබුයේ අස්ථා ජූර්ජ් හා රුවන්ති ද විකේරා විසිනි.

මාධ්‍ය
හාභාව
කාලය
වර්ත

විවිධයේ
ඉංග්‍රීසි
මිනිත්තු 15 යි
හුසේන් මහතා

ස්වයංකථනයෙන් උපටා ගැනීමක්

මම අනුකූන් හැවිරිදි මුස්ලිම් මිනිසෙක්. මන් ඉපදුනේ ලංකාවේ. සිලෝන්වල. දැන් එය ශ්‍රී ලංකාවයි.

මගේ අම්මයි තාත්තයි දෙන්නම ඉපදුනේ කොළඹ.

මගේ ආච්චිලා සියලත් ඉපදුනෙත් මෙහෙ.

පාස්කු ඉරිදා... ඒ සිදුවීම සිදු වුණ වෙලාවේ ඒක මට මහා පුදුම කම්පනයක් වුණා.

අපි ඉහළ සංස්කෘතියක් ඇති ජනතාවක් යැයි පුරසාරම් කියනවා.

අපට ඉහළ මට්ටමේ සාක්ෂරතාවයක් ඇති බවට පුරසාරම් කියනවා.

ආගම් හතරම අප සතුව ඇති හෙයින් අපි දයානුකම්පිත යැයි පුරසාරම් කියනවා.

මට ඒ කිසිම දෙයක් පෙනෙන්නැ.

ස්වයංකථනයේ සාරාංශය

මෙම ස්වයංකථනය නිර්මාණය වී ඇත්තේ හුසේන් මහත්මයා

සමඟ පැවැත්වූ සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරිනි.

ඒවන විට 93 වියේ පසුවුණු ශ්‍රී ලංකාවේ ඉපිද හැදී වැඩුණු මුස්ලිම් මිනිසෙක් ශ්‍රී ලංකාවට මුහුණ දීමට සිදු වූ පාස්කු ප්‍රහාරය හා 2019 මැයි මස ඇති වූ මෙම ප්‍රහාරය මුස්ලිම් ජනතාව මත ඇති කර බලපෑම කුමක්ද යන්න තේරුම්ගන්නට කරන අරගලය නිරූපණය වේ.

ඔහු මෘදු බව හා විනීතභාවය අගය කළ පරම්පරාවකට අයත් විය. මොවුන් පොතපත, මිනිසුන් හා දේශපාලනය පිළිබඳ කියවීමට හුරු වූ පරම්පරාවක් විය. මෙම ස්වයංකථනයේ ඇත්තේ තමාට තවදුරටත් නොහඳුනන්නා සේ හැඟෙන රටකට, ඉතා ගැති වැඩිහිටි මිනිසෙකුගේ දෘෂ්ටිකෝණයයි. ඔහු වටා ඇති සියලු බිඳවැටීම් නොතකා හුසේන් මහතා

හුසේන් මහතා, DCS
සම්මුඛ සාකච්ඡා (2019)
ජායාරූපය - ප්‍රමිල
සමරකෝන්

ඉතා අවංකව හා ආදරයෙන් තරුණ පරම්පරාවට කියන්නේ පෙර පරම්පරාවල සිදු වූ වැරදි නිවැරදි කර ගනිමින් යහපත් අනාගතයක් උදෙසා සටන් කරන ලෙසය.

ස්වයංකථනය නිර්මාණය කිරීම

2018 දී අස්ථා ජැෆර්ජ් විසින් හුසේන් මහතා සහ මහත්මිය සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා සිදුකළේ ශ්‍රී ලංකාවේ මුස්ලිම් ජන ජීවිත ගැන සහ මෙම පුළුල් ආබාහුතය තුළ බෝරා ප්‍රජාවේ කතාව පිළිබඳවයි. පාස්කු බෝම්බ ප්‍රහාරයෙන් පසු DCS කණ්ඩායම නැවත ඔවුන් හමුවට ගියා. ඒ මෙම තත්ත්වය යටතේ මුස්ලිම් ජනතාව මුහුණ දුන් හා මුහුණ දෙන්නට සිදුව ඇති බලපෑම, ආතතිය පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමටය.

හුසේන් මහතා තම බුද්ධිමත් චින්තනයට හා ලෝකය දෙස බලන නිදහස් ආකාරය නිසාම ඔහු මහත් පිළිගැනීමට ලක් වූ කෙනෙක්. මෙම සාකච්ඡාවේ බලාපොරොත්තුව වූයේ මෙම රට තුළ අවුරුදු 90කට වඩා ජීවත් වූ සාමකාමී මුස්ලිම් මිනිසෙක් මේ වර්තමාන තත්ත්වය දකින ආකාරය සොයා බැලීමයි.

හුසේන් මහතා රුවන්ති සමඟ බොහෝ වෙලාවක් කතා කළේය. කැමරාව ඉදිරියේ ඔහුගේ පෞරුශය ඉතා ආකර්ශනීය විය. ඒ කෙතරම්දයත් මෙම ස්වයංකථනය ඉදිරිපත් කළ යුත්තේ ඔහු විසින්ම බව තීරණය කෙරුණි. මෙලෙස වෙන කෙනකු විසින් නොව ස්වයංකථනය අයිති පුද්ගලයා විසින්ම ඉදිරිපත් කළ පළමු ස්වයංකථනය මෙය විය.

මෙම සම්මුඛ සාකච්ඡාවෙන් නිර්මාණය කරන ලද ස්වයංකථනය, DCS පරම්පරා අතර සංවාදයන්හි අවසානයේ යොදා ගත් අතර DCS අනුස්මරණ දිනයේ දී ද ඉදිරිපත් වුණා.

බෙදී වෙන් වීම යනු සංක්‍රමණය නොවේ

සුනිල් ශංකර්
DCS අනුස්මරණ දිනය සඳහා
පුහුණුවීම
ජාතික රංග කලා ඇකඩමිය,
කරව්වි නුවර

බෙදී වෙන් වීම යනු සංක්‍රමණය නොවේ

රචනය - රුවන්ති ද විකේරා
අධ්‍යක්ෂණය - ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්
පළමු රඟදැක්වීම - 2020 කරව්වි (අනුස්මරණ දිනයේ
කොටසක් ලෙස)

කාලිඩ් අහමඩ් සමඟ කරව්වියේ පවත්වනු ලැබූ සම්මුඛ
සාකච්ඡා ඇසුරිනි. සාකච්ඡා මෙහෙයවනු ලැබුවේ මෙහෙර්
ජෆර්, ට්‍රේසි හොල්සින්ගර් හා සුනිල් ශංකර් විසිනි.

මාධ්‍ය

සජීව ඉදිරිපත් කිරීම, ස්වයංකථනය
සජීව ඉදිරිපත් කිරීම
(DCS අනුස්මරණ දිනය)

භාශාව

ඉංග්‍රීසි

කාලය

මිනිත්තු 20 යි

වර්ග

පකිස්තානයේ ජෝර්ජියා කලාකාරයෙක් හා
සමාජ ක්‍රියාකාරයෙක් වන පුද්ගලයෙක්

ස්වයං කථනය ඇසුරින් උපුටා ගැනීමක්

...මගේ රට ගැන කතාවක් කියන්න කියලා ඔබ මගෙන් ඉල්ලුවහම... මට ජේන්තේ 18වෙනි වියේ හිටපු මාව... මට වයස 18 වෙනකොට මං රටවල් තුනක ඉපදිලා තිබෙනවා. හිතාගන්න පුළුවන්ද එහෙම එකක්? මං ඉපදුනේ ඉන්දියාවේ. ඊට පස්සේ මට කිවුවා ඒ මගේ රට නෙවෙයි කියලා. ඊට පස්සේ මාව යැවුවා මං පාකිස්තානය කියලා හිතපු රටට. මොකද මට කිවුවේ ඒ තමයි මගේ රට කියලා. එකපාරටම ඒකත් මගේ රට නෙවේ කිවුවා. ඒක බංගලාදේශය වුණා. ඊට පස්සේ මාව යැවුවා කරවිවි.

මං ඇලුත් රටකට ගිය හැම වතාවකම මට සිද්ධ වුණා මගෙන් කොටසක් එහෙ දමලා යන්න, ඒත් මගේ විශාල කොටසක් මං ඉස්සරහට අරගෙන ගියා.

මේවා හරිම ප්‍රබල අන්‍යන්‍යතා - 'ඉන්දියාව', 'පකිස්තානය', 'බංගලාදේශය' - මේ සේරම හරිම අපූරු ලොකු අදහස්... හරිම උදෙසාගයෙන් නිර්මාණය කරපු දේවල්.

ස්වයංකථනයේ සාරාංශය

මෙම ස්වයංකථනය තුළ නළුවෙකු, අධ්‍යක්ෂවරයෙකු හා ශාස්ත්‍රඥයෙකු වන කලිඩ් අහමඩ් තම කුඩා කාලය සිහිපත් කරයි. ඉන්දියාවේ බෙදීම හා 1947 දී පකිස්තානය බිහිවීම සිදුවූයේ ඔහු කුඩා කාලයේ දීය. ඔහුත් ඔහුගේ පවුලත් ජීවත් වූයේ ඉන්දියානු නගර තුනකය. මුලින් ඒවා වෙන් වූ නගර ලෙස පැවති අතර ඉතා කෙටි කාලයක් ඇතුළත ඒවා වෙනම රටවල් බවට පත් විය (ඉන්දියාව, පාකිස්තානය, බංගලාදේශය).

මෙම ස්වයංකථනයේ කියවෙන්නේ තමන්ට උරුම භූමිය සොයා ඉන්දියාවේ සිට පකිස්තානයටත්, බංගලාදේශයටත් යවන ලද තරුණ පිරිමි දරුවකුගේ කතාන්දරයයි. ඉඩම් හිමි උසස් පවුලකින් එන කතා නායකයා තමා හැදී වැඩුණු උත්කාෂ්ට බව විශ්‍රැකි යමින් තිබුණු ඉන්දියාවේ මතකයන් ගැනත්, බංගලාදේශය සමඟ වූ ඉතාම පහසු සම්බන්ධය

සුනිල් ශංකර්
DCS අනුස්මරණ
දිනය සඳහා
පුහුණුවීම
ජාතික රංග කලා
ඇකඩමිය, කරවිවි
නුවර

ගැනක්, පක්ෂතානය පිළිබඳව දුන් පොරොන්දුව, ඒ බලාපොරොත්තුව පිළිබඳවත් කතා කළා. අවසානයේ කරවී හි පදිංචි වුණු මේ දරුවා දැන් මහලු මිනිසෙක්ව තවමත් රටවල් තුනකට බෙදී එකිනෙකා හමුවෙන්න නොහැකිව සිටිනා පවුල ගැන කතා කරයි. බෙදී වෙන් වී යෑමේ අත්දැකීම ගැන, මේ රටවල් තුන එකිනෙකාට වෙනස් අන්‍යතා නිර්මාණය කිරීමේදී දිගහැරුණු ප්‍රවණත්වය සහ මෙලෙස ගැටෙන රාජ්‍යයන් හමුවේ එකට සිටීමට උත්සාහ දරන බෙදුණු පවුලක් ජීවිතයට අරගෙන එන සංකීර්ණත්වය ගැන ඔහු කතා කරයි.

කලාකරුවෙක් හා සමාජ ක්‍රියාකාරිකයෙක් වීමේ මාර්ගය තෝරාගන්නා මොහුගේ කනගාටුවට ප්‍රධානතම හේතුව වන්නේ තම පවුල්වලින් වෙන් වීමට සිදුවීම නොවේ. 70 දශකයේ පක්ෂ්ඨතානයේ සමාජවාදී පරමාදර්ශය බිඳ වැටීම හා ඉන් පසුව පක්ෂ්ඨතානයේ මධ්‍යස්ථභාවය නැතිවියාමත්, එමනිසා වර්තමානයේ එහි තේරීම දෝලනය වන්නේ අන්තවාදී මත අතර වීමත් යන කරුණා ගැන ස්වයංකථනයේ කියවේ.

ස්වයංකථන නිර්මාණය කිරීම

DCS අනුස්මරණ දිනය වෙනුවෙන් පක්ෂ්ඨතානයේ දී පවත්වන ලද පළමු DCS සම්මුඛ සාකච්ඡාව මෙයයි. මෙසේ අනුස්මරණ දිනය සඳහා ලංකාවෙන් ස්වයංකථන 5ක් හා පක්ෂ්ඨතානයෙන් එක ස්වයංකථනයක් ඇතුළත් විය. DCS අනුස්මරණ දිනය, පක්ෂ්ඨතානයේ DCS ව්‍යාපෘතියේ අරම්භය සනිටුහන් කළා.

නළුවෙකු, අධ්‍යක්ෂවරයෙකු, ශාස්ත්‍රඥයෙකු හා සමාජ ක්‍රියාකාරියෙකු වන කලිඩ් අහමඩ් මෙම පළමු සාකච්ඡාව සඳහා තොරා ගත් අතර මෙහෙර් ජෆර්, සුනිල් ශංකර් හා ට්‍රේසි හොල්සින්ගර් විසින් ඔහු සමඟ සාකච්ඡා පවත්වන ලදී.

සාකච්ඡාව දෙස යළි හැරී බැලීමක්

ඔහුගේ ළමා කාලය ගැන - ඔහුගේ පවුල පසුව රටවල් තුනක් වූ නගර තුනක් පුරා බෙදී ගිය ආකාරය ගැන - තමන් සමඟ කළ සංවාදවල දී සිහිපත් කළ පකිස්තානයේ කලීඩ් අහමඩ් කිසි විටෙකත් මුළුමුනින්ම විවෘත නොවීය. තමා ආරක්ෂා කරගන්නා බැමි ඔහු ලිහිල් නොකළ අතර ඔහුගේ පෞද්ගලික හා දේශපාලනික ඉතිහාසයට සම්පූර්ණයෙන් සම්මුඛ වන්නට ඔහුට 'දුෂ්කර' බව ඔහු විසින් පිළිගත්තා. ඔහු වළලා දමා ඇති අතීත සිදුවීම් පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්න සුදානම් නැති (නැත්නම් අකැමැති) විට 'මං ඒවායෙන් මිදී ඉදිරියට ගියා' කියන වාක්‍ය කණ්ඩායක් ඔහු නිතරම කියා සිටියා.

ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්

DCS ස්වයංකථන අධ්‍යක්ෂ

තුන්වන කොටස: දේශපාලනය

2015 දී ශ්‍රී ලංකාව තුළ අනපේක්ෂිත ලෙස විවෘත වූ දේශපාලන කවුළුවකට ප්‍රතිචාර වශයෙන් DCS ව්‍යාපෘතිය නිර්මාණය කරන ලදී. 2009 දී වසර 30ක යුද්ධය අවසන් වී තිබුණි. පසුව ජනතාවට වගවීම, අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහස් අයිතිය වැනි පොරොන්දු මත ඉතා ඒකාධිකාරී රජයක් නෙරපා දමා 2015 දී ජනතාව විසින් නව රජයක් බලයට පත් කරගෙන තිබුණි.

පියා හැව්
සංවාද සැසියක
ප්‍රේක්ෂකයින්
අමතමින්
සැසි මෙහෙයවීම-
ගෙනාන් ගුණතිලක
(දකුණුපස)
ඡායාරූපය - ප්‍රේම
බුචනෙක

DCS ස්වයංකථන මඟින් මෙම අවස්ථාව ප්‍රයෝජනයට ගෙන සිදු කරන ලද්දේ ඉතාම මෑත ඉතිහාසයේ සිදු වූ වැරදි දෙස ඉතා විවේචනාත්මකව බැලීමයි. 2015 දී බලයට පත් වූ රජයට සංහිඳියාව පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්ති රාමුවක් තිබුණි. රට තුළ සිටින ජාතීන් අතර පොදු දැක්මක් ඇති කිරීම ඔවුන්ගේ අරමුණ විය. නමුත් මෙම අරමුණු ක්‍රමානුකූලව ක්‍රියාත්මක කිරීමට රජය අසමත් විය. එහෙත් මේ රජය විසින් මෙම කාරණාව වෙනුවෙන් යම් අවකාශයක් ලබාදීම තුළ DCS ව්‍යාපෘතිය මඟින් මිනිසුන්ට ඉතිහාසය දෙස ආපසු හැරී බැලීමට - විශේෂයෙන් අපගේ වැරදි වටහා ගැනීම දෙස - සහ සංහිඳියාව පිළිබඳ සාමූහිකව හා නිර්මාණශීලීව සමාජයට පණිවිඩයක් දීමටත් ප්‍රමාණවත් දිරිමත් කිරීමක් විය.

මෙම කොටසේ දී ශ්‍රී ලංකාව පශ්චාත් ගැටුම් අවධියේ පසුවන රටක් බවට පරිවර්තනය වී ඇති සන්දර්භය තුළ DCS ව්‍යාපෘතිය හා ස්වයංකථන ස්ථානගත කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳව සාකච්ඡා වේ.

DCS හා මනකය

Reflections by a DCS Researcher

නුතන ඉතිහාසය ලංකාවේ පාසල් තුළ උගන්වන්නේ නැත. එමෙන්ම ඉතිහාසය දෙස විවේචනාත්මක ලෙස බැලීමට මිනිසුන් හුරු වී නැත - ඉතිහාසය ගැන කතා කිරීමේ දී එහි අනෙක් අයගේ පැතිකඩ හා කතන්දරවලට සවන් දීමට ඔවුන් හුරු වී නැත. විවිධ ඉතිහාසයන් තුළ සත්‍යයේ විවිධ පැතිකඩ ඇති බවට තේරුම් ගැනීමට ඔවුන්ට නොහැක. එමෙන්ම අතීතයේ කතාන්දර ඇසුරින් වර්තමානය තේරුම් ගැනීමට ඔවුන් දන්නේ නැත.

DCS යනු මිනිස්සුන්ව - විශේෂයෙන් තරුණ අයව - ඉතිහාසය වෙත වෙනස් ආකාරයකට විවෘත කිරීමට ඉතා හොඳ ක්‍රමයකි. අපි පැරණි ශිෂ්ටාචාරයක් සහිත අලුත් රටක්. මේ අලුත් රටේ ජීවත් වූ තරුණයෝ දැන් වයසට යමින් පවතී. ඉක්මනින්ම ඔවුන් අප අතරින් වෙන්ව යනු ඇත. නමුත් ඔවුන්ගේ කතාන්දර අපට ඉතා වැදගත් වේ. අපට ඒවායෙන් බොහෝ දේ ඉගෙනගත හැකිය.

ඉතිහාසය නොදැන සිටින්නා ඒ දේ නැවත නැවතත් සිදුකිරීමේ සාපයට ලක්වන බවට කියමනක් තිබේ. DCS ව්‍යාපෘතිය අප ඉතිහාසයේ ඉතා වැදගත් කොටසක් අප වෙත ගෙන එන අතර එම වැදගත් කාලවකවානුව වටහා ගැනීමට අපට උපකාර කරයි.

ගිහන් ද විකේරා

DCS පර්යේෂක/දේශපාලන කාටුන් විකු ශිල්පියෙක්

ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට සෑම දෙයක්ම ඉක්මනින් අමතකව යන බව ශ්‍රී ලාංකිකයින් විසින්ම බොහෝ විට කියයි. ඕනෑම දෙයක් සිදු වූ විට එය ඉවතට ගසා දමා, සිනහ වී නැවතත් තමන්ගේ කටයුතු වෙතට එළඹීමට ඇති ශ්‍රී ලාංකික හැකියාව බොහෝ විට අපේ සරල ගතිපැවතුම්වල පිළිබිඹුවක් සේ සලකයි. කෙසේවෙතත් ශ්‍රී ලංකා වැසියන්ගේ මෙම වර්ගය, රට තුළ සිදු වූ බොහෝ බේදජනක සිදුවීම්, යට ගැසීමට, අමතක කිරීමට හා මඟහැර දැමීමටත්

ඉතිහාසයේ සිදු වූ නොයෙක් වැරදි හා අසාධාරණකම් අමතක කිරීමටත් ප්‍රයෝජනයට ගෙන ඇත. මේ හේතුව නිසා මෙම අසාධාරණකම්වලට මුහුණ දුන් ඒවා අමතක කර දැමීමට අසමත් ජනතාව තනිව පුද්ගලයන් ලෙසත් ප්‍රජාවන් ලෙසත් දුක් විඳිමින් ජීවත් වෙති.

ජාතික පාසල් විෂය මාලා තුළින් සමකාලීන දේශපාලන අර්බුද සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කිරීම මඟින් තහවුරු වන්නේ මේ සාමූහිකව අමතක කිරීමේ තත්ත්වයයි. පාසල් දරුවන්ට යටත් විජිත සමයෙන් පසුව රට තුළ තිබූ ප්‍රචණ්ඩ ඉතිහාසය ගැන උගන්වා නැත, එමෙන්ම පෙර කළ ලෙස වර්තමානයේ දී ඔවුන්ට සමකාලීන දේශීය ගැටලු පිළිබඳ ඉගැන්වීමක් කෙරෙන්නේ ද නැත.

දේශපාලන නායකත්වයේ වගකීම් විරහිත දූෂිත ස්වභාවය, සහ නැවත නැවතත් ඔප්පු කරන නොහැකියාව, රටේ ජනයා දිගු කලක් තිස්සේ පිට රටවලට සංක්‍රමණය වීම මඟින් වුණු ශ්‍රී ලාංකික සමාජ කණ්ඩනය විසින් ඉතිරි කර ඇත්තේ සාමූහික මතකයක් ගොඩනැගීමේ වටිනාකමට සහය දක්වන සංස්කෘතියක් නොවේ.

මතකය - එය බෙදාගැනීමට ඉඩක් නොමැති නිසාත්, එයට අනුබල දෙන්නේ නැති නිසාත්, අතීතයට විවේචනාත්මකව අභියෝග කිරීමට හෝ වැඩෙන්තට අවසර නොමැති නිසාත් සිදුවන්නේ මෙම සිද්ධීන්ට මුහුණ දුන් පුද්ගලයන්ට හුදෙකලාව හා එහි මතකය දරා ගැනීමට සිදුවීමයි. එමඟින් ඔවුන් එක්වනවාට වඩා සිදුවන්නේ තව තවත් සියල්ලන් බෙදී වෙන් වීමයි. පශ්චාත් ගැටුම් තත්ත්වයක් තුළ සංහිඳියාව පිළිබඳ පිළිගැනීම යනු අතීතය අමතක කිරීම යැයි සිතීම තුළ අතීත මතකයන් තුළින් සමූහිකත්වයක් ගොඩනැගීමේ වැදගත්කම එහෙම පිටින්ම ගිලිහී යයි. පශ්චාත් - ගැටුම් තත්ත්වයක, ප්‍රතිසන්ධානයට නිල පිළිගැනීමක් ලැබී ඇති මොහොතක, සාමූහික මතක ගොඩනැගීමේ අගය මෙලෙස අවප්‍රමාණ කිරීම විසින් සිදු කරන්නේ ඉදිරියට යාමට හැකි එකම මාර්ගය අතීතය අමතක කරවීම යන්න හරහා කියා පිළිගැනීමයි.

මතකයෙහි පුජනීයත්වයට සහය දෙන, එය අනුමත කරන සංස්කෘතියක් නිර්මාණය වනවා දැකීම DCS ව්‍යාපෘතියේ ඒකායන බලාපොරොත්තුවයි.

සාමාන්‍ය DCS රංගයක් යනු මතකයක් සාමූහිකව අත්දැකීමයි. රඟදැක්වීම් හා රඟදැක්වීමෙන් පසුව සිදුවන සාකච්ඡා හරහා කලාකරුවන් සහ ප්‍රේක්ෂකයන්, ප්‍රධාන චරිත සහ විචාරකයින්, වැඩිහිටි පුද්ගලයින් සහ තරුණ උදවිය - මේ සෑම දෙනාම එකම අවකාශයක සිට 1930 දශකයේ උපත ලද පුද්ගලයින්ගේ මතකයන් ඇසුරින් නිර්මාණය වූ කතාන්දරවලට එක්ව ප්‍රතිචාර දක්වයි.

සාමූහිකව මේ පෞද්ගලික මතකයන් ධාරණය කරගෙන එවාට ප්‍රතිචාර දැක්වීම - ඒවා මතක තබාගැනීම, යළි කීම සහ යළි අර්ථකථනය කිරීම තුළින් මතකයන් සජීවී මානයක් බවට පත්ව වර්තමානය ද පෝෂණය කරයි.

DCS ව්‍යාපෘතිය යනු මතකය කටයුතු කරන්නේ කෙසේ ද යන්න පිළිබඳව අපූරු අදහස් රැසක් ඉදිරිපත් කරන්නකි - මිනිසුන් තුළ මතකයන් රැඳී ඇත්තේ කෙසේ ද සහ ඔවුන් ඒවා රඳවාගන්නේ කෙසේ ද; ඉදිරියට රැගෙන යන්නේ මොනවාද කුමක් ද සහ ඉතිහාසය ගොඩනැගෙන්නේ කෙසේ ද, නැත්නම් ඉතිහාසය මකාදමන්නේ ඇයි? යන්න එය ගවේෂණය කරයි.

DCS ව්‍යාපෘතිය විෂයමූලික සත්‍යයන් ඉදිරිපත් කරන බව කිසිවිටකත් නොපවසයි. ඒ වෙනුවට එය අගය කරන්නේ සත්‍ය පිළිබඳව වන මනෝමූලික, පුද්ගලානුබද්ධ අත්දැකීම් වන අතර ව්‍යාපෘතිය විසින් එය මහජනයා අතර ඇගයෙන අවකාශයක් නිර්මාණය කිරීමට වෙර දරනු ලබයි.

DCS ස්වයංකථනවල එන කතාන්දර ඉතිහාසයේ පෞද්ගලික අත්දැකීම්වලට විශාල වැදගත්කමක් ලබා දේ. DCS ස්වයංකථන බවට පරිවර්තනය වූ කතාන්දර ඉතා පෞද්ගලික කථාය. පෞද්ගලික මතය. එක් හඬක අධිකාරිත්වයක් වෙනුවට ප්‍රතිවිරුද්ධ මතවල තුල්‍යයක් හරහා තේරුම්ගන්නා සත්‍යයේ පවත්නා සංකීර්ණත්වය පිළිබඳව අවබෝධයක් හා ඇගයීමක් ඇතිවන්නේ එවැනි කතාවලට අවකාශයක් නිර්මාණය කිරීමෙන්ය.

මෙසේ මතකයන් ඔස්සේ නැවත කියන කතා බෙදාගැනීමට, ඒවාට සවන්දීමට සහ සාකච්ඡා කිරීමට පොදු අවකාශ නිර්මාණය කිරීම මතකයේ පුජනීයත්වය ආරක්ෂා කරන පොදු සංස්කෘතියක් නිර්මාණයට සෘජුවම දායකත්වයක් ලබා දේ.

මෙම පරම්පරාවේ මතකයන් සහ දෘෂ්ටින් පිළිබඳව සාමූහිකව මෙනෙහි කිරීම මගින්, වත්මන් ප්‍රේක්ෂකයාව ඔවුන්ට නුපුරුදු කතන්දරවලට, ඔවුන් නොදන්නා මිනිසුන්ට, ඔවුන් එතරම්ම උනන්දු නොවූ ප්‍රජාවන්ට, ඔවුන් ඉවත ලා තිබූ විශ්වීය දෘෂ්ටින් වෙතට තම මනස මෙහෙයවයි.

DCS පර්යේෂකයෙකුගේ ආවර්ජනයක්

ශ්‍රී ලංකාව නව ජාතික රාජ්‍යයක් වීමේ සිටම රටට උරුමකම් කියූ මෙම පරම්පරාව අපව හැර යමින් ඇති අවධියක, ඔවුන්ගේ අත්දැකීම් පිළිබඳව දැන ගැනීම අතිශය වැදගත් වේ. ඒ මේ මොහොතට අදාළ දේ හැම විටම වෙනස්වන නිසා පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට ප්‍රඥාව දෙන අර්ථයෙන් නොවේ... ඒ වෙනුවට අපේ අතීතය තේරුම් ගැනීම යන අර්ථයෙන්, අපට වඩාත් යහපත් අනාගතයක් නිර්මාණය කරන්නට තිබූ අවස්ථා ඔවුන් අභිමිකරගත් ආකාරය සහ අපට දැන් ලැබී ඇති අවස්ථා පිළිබඳව සිතීමට අපට හැකියි යන අර්ථයෙනි. අපට ඇත්තේ ඔවුන්ට තිබූ තෝරාගැනීම් සහ අවස්ථා නොවෙන්නට පුළුවන්, එහෙත් අතීතයෙන් අපට ඉගෙනගන්නට පාඩම් ඇත. එම නිසයි මෙම පරම්පරා අතර සංවාදය අපේ අනාගතයට වැදගත් වන්නේ. අපි ඒවා දැනගත යුතුයි. එවිට අප කරන තෝරාගැනීම් අපේ අත්දැකීම්වලින් නොවුණත් ඔවුන්ගේ අත්දැකීම්වලින් ලද දැනුම ඔස්සේ එළඹෙන තීරණ වනු ඇත.

රාධිකා හෙට්ටිආරච්චි

DCS පර්යේෂිකා

Dear Children, Sincerely...

පරම්පරා අතර සංවාදයක්

DCS ව්‍යාපෘතිය සංරක්ෂණ ව්‍යාපෘතියකට වඩා වැඩි දෙයකි. මෙමඟින් ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතා වැදගත් පරම්පරාවක මතකයන් ගබඩා කිරීමට වඩා සංකීර්ණ මානයක් බලාපොරොත්තු වේ.

DCS ව්‍යාපෘතිය යනු පරම්පරා අතර සංවාදයක් වන අතර, මෙම අරමුණ සමස්ත ක්‍රියාවලිය තුළටම ප්‍රවේශමෙන් ගොඩනඟා ඇත.

අපි අපේ තේරීම් ක්‍රියාවලිය ආරම්භයේ දී තම ජීවිත සිය විශ්වාසයන් පිළිබඳව උද්යෝගයකින් ගෙවූ වැඩිහිටි පුරවැසියන් සෙව්වෙමු. සමාජයේ විවිධ සීමාවන්ට අභියෝග කළ, තමන්ගේ පෞද්ගලික හා දේශපාලන දැක්ම වටා තම ජීවිත ගොඩනඟාගත්, ජීවිත ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් නිහඬව ඉන්නවා වෙනුවට ජීවිතයේ රසය සොයා ගිය මිනිසුන් සෙව්වෙමු. කතා කීමේ හැකියාව සහජයෙන්ම උරුමකරගත් පුද්ගලයින් සොයා ගියෙමු. අපේ මනසේ විත්තරූප මවමින්, එකකට එකක් සම්බන්ධ කරමින් පෞද්ගලික කතාවකට එහා ගිය පුළුල් චිත්‍රයක් මවමින් ඉතිහාස ආවර්ජනයේ යෙදිය හැකි පුද්ගලයින් සොයා ගියෙමු. මෙම සාකච්ඡා පුරාවට අපි ඔවුන්ට තමා පිළිබඳ ස්වයං - අධ්‍යයනයේ, ස්වයං - විවේචනයේ යෙදෙමින් තමන්ට වැරදුන තැන් සිහිකිරීමට අනුබල දුන්නෙමු. ඒ මන්ද යත්, කතා සහ ඒවායෙන් ඉගෙන ගතහැකි දේ ගැබ්ව ඇත්තේ මෙවැනි තැන්වල නිසාය.

අප හැකිතාක් කළේ පෞද්ගලික සම්බන්ධතා හරහා සම්මුඛ සාකච්ඡා සුදානම් කිරීමයි. සාකච්ඡාව පැවැත්වූ පුද්ගලයා හා සාකච්ඡාවට භාජනය වූ තැනැත්තා බොහෝ විට එකිනෙකාට දන්නා හඳුනන, ඇතැම් විට එකිනෙකා හා ශ්‍රාතිත්වයක් ඇති, බොහෝ විට ඉතා කිට්ටු පෞද්ගලික සම්බන්ධයක් හෝ වෘත්තීයමය සම්බන්ධයක් ඇති අයය. මෙය ඔවුන් හා වඩාත් ගැඹුරු සාකච්ඡා පැවැත්වීමට උපකාරී විය.

හැකි තරම් දිගු සාකච්ඡා පැවැත්වීමට ඉඩ සලස්වන ලද අතර බොහෝ විට එකම පුද්ගලයා සමඟ නැවත නැවතත් සාකච්ඡා පැවැත්වුවේ තම මතකයන් අලුත් වී එම ගැටලු පිළිබඳව වඩාත් ගැඹුරෙන් ආවර්ජනා කිරීමට ඔවුන්ට හැකි වූ නිසාය.

සංවාද අත්පිටපත් කළ පසු ඒවා නාට්‍ය පෙරහුරුවලදී රංගන ශිල්පීන් විසින් සාකච්ඡා කරනු ලැබිය. එහි දී තමන්ගේම අර්ථකථන, කතන්දර හා පෞද්ගලික අත්දැකීම් මේ කතාවලට ඔවුන් විසින් රැගෙන එන ලදී. ඇතැම්විට අධ්‍යයන කෙරෙන සම්මුඛ සාකච්ඡාවට ලක් වූ පුද්ගලයාගේ ද උපදෙස් එම ක්‍රියාවලියට රැගෙන එන ලද අතර එසේත් නොමැතිනම් මෙම පුද්ගලයාට ගැඹුරු සාකච්ඡා සඳහා පුහුණුවීම් අවකාශය තුළට ආරාධනා කරන ලදී.

රංගයන් වේදිකාගත කිරීමෙන් පසුවත් සම්මුඛ සාකච්ඡා ලබා දුන් ජ්‍යෙෂ්ඨ පුරවැසියන්, රංගන ශිල්පීන් සහ ප්‍රේක්ෂකයින්ගෙන් සමන්විත සාකච්ඡා මණ්ඩල පැවැත්වීමට ද අපි හැකි තරම් උත්සාහ දරනලදී.

මේ ආකාරයෙන් සාකච්ඡා ක්‍රියාවලි, පුහුණුවීම්, ඉදිරිපත් කිරීම් හා ඉන් පසුව පැවැත්වෙන සාකච්ඡා ඔස්සේ, පර්යේෂකයින්, කලාකරුවන්, ප්‍රේක්ෂකයන්, විචාරකයින්, වැඩිහිටියන්, තරුණයන් සහ පවුල් අතර සාමූහිකව බෙදාහදාගන්නා අවකාශයක කලාකරුවන් විසින් පොදු අවකාශකය සිටිනා සජීවී ප්‍රේක්ෂකයාට ඉදිරිපත් කරන 1930 දශකයේ උපන් පරම්පරාවේ කතාවලට සවන්දීමෙන් පරම්පරා අතර කතාබහක් ඇති වේ.

DCS පර්යේෂකයෙකුගේ ආවර්ජනයක්

අන් කවරදාකටත් වඩා අර්ථාන්විත ආකාරයකට මගේ සීයා හා සම්බන්ධ වීමට මෙම ව්‍යාපෘතිය මට උපකාර වුනා. මෙම සාකච්ඡා තුළ ඔහුගේ ළමා කාලය, විශ්වවිද්‍යාල අවධිය, සහ ඔහු සිවිල් සේවයේ නියුතුව ගත කළ මුල් දවස් පිළිබඳව කතාකරා. ලෝක යුද්ධයක් සහ

නිදහස ලැබීම යන අත්දැකීම්වලට මුහුණ දෙන්නට ලැබීම ඔවුන්ගේ පරම්පරාව දකින්නේ කෙසේද කියා දැනගන්න අපට අවශ්‍ය වුණා. ඔහු ඉතා සුවිශේෂී ජීවිතයක් ගෙවා ඇති බවයි මට අවසානයේ හැඟුණේ. ඔහු කවුද?, කොහේ සිට පැමිණෙන්නෙක්ද? කියා මා දැනගන්නා. තම අතීතය පිළිබඳව ආවර්ජනයේ යෙදෙද්දී ඔහු ක්‍රමයෙන් ඔහුගේ මතකයන් පිළිවෙලට රචනා කිරීමේ වඩාත් පුළුල් ව්‍යාපෘතියක් දියත් කළා. ඔහු ඕනෑම සිදුවීමකදී මේ මතක සටහන් ලියන්න තිබුණා, ඒත් මට හිතූනා මා ඔහු සමඟ පැවැත්වූ සාකච්ඡා නිසා ඔහු තුළ කුමක් හෝ උනන්දුවක් හටගන්නා කියලා. මා ඔහු හා පැවැත්වූ සාකච්ඡාවෙන් පසුව අපි අතරේ තිබුණු සම්බන්ධය වෙනස් වුණා කියලා මම කීවොත් එය අතිශයෝක්තියක් නෙවේ. දැන් අපි හැම සෙනසුරාදාම පැයක් SKYPE හරහා කතා කරන්න පුරුදු වෙලා. අපි ඔහුගේ අතීත මතක, සාහිත්‍ය, ඒවා ඔහුගේ ජීවිතය හැඩගැස්වූ ආකාරය, දේශපාලනය හා මගේ ආචාර්ය උපාධි වැඩකටයුතු පිළිබඳව කතා කරනවා. මේ පසුගිය අවුරුදු කීපයේදී මා වටහාගත්තේ අපි කවුරුන්ද කියා අපි ඇත්තටම දැන ගන්නේ අපේ ඉතිහාසය හමා යාමෙන්, අපේ දෙමාපියන් කවුද, ඔවුන්ගේ දෙමාපියන් කවුද වැනිදේ සොයා යාමෙන් කියලයි. බැලූ බැල්මට මේක හරිම සරල, පැහැදිලි කාරණාවක් වගේ පෙනුනත් එවැනි දෙයක් ඇත්තටම ක්‍රියාත්මක කර බැලීම සුවිශේෂී අත්දැකීමක්. ඒ නිසා DCS ව්‍යාපෘතිය සැබෑ ලෙසම අවසන් නැතුව ඇති - ඒක අපේ ජීවිතත් සමඟ දිගටම පවතින්නක්.

ගෙහාන් ගුණතිලක

DCS පර්යේෂක - මානව අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධ නීතිඥ

ශ්‍රී ලංකාවේ පශ්චාත් ගැටුම් තත්ත්වය තුළ DCS ව්‍යාපෘතිය

ශ්‍රී ලංකාවේ පශ්චාත් යටත් විජිත ඉතිහාසය (1948 සිට), රට තුළ අඛණ්ඩව ඇති වූ විවිධ මට්ටමේ දේශපාලන හා සන්නද්ධ ගැටුම් නිසා විනාශ විය. ලංකාව තුළ වසර තිහක් පුරා පැවති සිවිල් යුද්ධය 2009 දී අවසන් විය. එතැන් පටන් ශ්‍රී ලංකාව නිල වශයෙන් පශ්චාත් ගැටුම් අවධියක පසුවේ. කෙසේ හෝ අර්ථවත් ප්‍රතිසංධානයකට ප්‍රමුඛත්වයක් හෝ අවධානයක් යොමු නොවූ තත්ත්වයක් යටතේ ප්‍රජාවන් හා රට තම සාමකාමී ජීවිතයට අභියෝග කරන්නාවූ පැරණි සහ නව ආතතීන්ට මුහුණ දේ.

ප්‍රතිසන්ධානය දක්වා ශ්‍රී ලංකාව යන ගමන විවිධ මට්ටම්වල සිදුවිය යුතු සාකච්ඡාවකි. ප්‍රජාවන් අතර, ප්‍රජාවන් තුළ, අපි තුළ හා පරම්පරා අතර කළ යුතු සංවාදයකි. අපි අන් අයට කතා කිරීමට අවස්ථාවක් දිය යුතු අතර ඔවුන්ට සවන් දීමට මනස විවෘතව තබා ගත යුතුය.

DCS යනු අප සමාජයේ වැඩිහිටියන් සොයා යමින්, ඔවුන් සමඟ තරුණ අය සඳහා නාට්‍යමය රංගයන් නිර්මාණය කරන ව්‍යාපෘතියකි - මූලික වශයෙන් පරම්පරා අතර සංවාදයකි. එනම් අපි කවුරුන්ව සිටිය ද, අපි වෙනස් වූයේ කෙසේ ද, අපිට අහිමි වූයේ මොනවා ද හා අපිට ඉතිරිව ඇත්තේ මොනවා ද යන්න පිළිබඳව කෙරෙන සංවාදයකි, නැතිනම් සංවාද කිහිපයකි.

වැඩිහිටියන් හා සාකච්ඡා කොට රැස්කරගන්නා ලද කතාන්දර ඇසුරින් තරුණ ජීවිත වෙනුවෙන් නිර්මාණය වූ මෙම රංගනයේ අරමුණ වන්නේ මෙම පරම්පරා අතර ඇති විශාල පරතරය යා කරන පාලමක් නිර්මාණය කිරීමයි. එම හිඩැස් නම් අවබෝධයේ මදකම, සන්නිවේදනයේ මදකම, දැනුම හා ඉදිරිය පිළිබඳ දැක්මේ මදකම ආදියයි. එකම වැරදි යළි නොකරමින් ඒවා පසෙක ලා ඉදිරියට යා හැකි වන්නේ ඉතිහාසයේ අප කළ වැරදි මොනවා ද, ඒවා සිදුවූයේ කෙසේ ද, සිදුවූයේ ඇයි සහ ඒවා විසින් අපේ අතීතය හැඩගස්වා ඇත්තේ කෙසේ ද යන කාරණා තේරුම් ගැනීමෙන් පසුවයි.

රංගනයන්ගෙන් පසුව පවත්වන සාකච්ඡා තුළින් සිදු වන්නේ කතාන්දර කීමේ කලාව පිළිබඳව ද වඩා පුළුල් විවේචනාත්මක සංවාදයක් ගොඩනැගීම සහ මෙම කතාන්දර පිටුපස සිටින සැබෑ පුද්ගලයන් ද, නිර්මාණකරුවන් ද, මේවා නැරඹූ ප්‍රේක්ෂකයන් ද, එකිනෙකා හා සම්බන්ධ කිරීමයි. මෙමඟින් ඔවුන්ගේ ඉතිහාසය සමඟ මෙන්ම වත්මන් කලා භාවිතයන් හා මහජනයාගේ සම්මුඛ වීම හා එමඟින් ඔවුන් මැදිහත්වීම ඉහළ නංවනු ඇතැයිද බලාපොරොත්තු වේ.

DCS පර්යේෂකයෙකුගේ ආවර්ජනයක්

මට අනුව, DCS ව්‍යාපෘතියේ වටිනාම කාරණා වූයේ නිර්මාණාත්මකව නාට්‍ය භාවිත කරමින් රට විසින් පසු කරන ලද බිහිසුනුම කාල වකවානු තුළ ජීවත්ව, ඒවායින් දිවි ගලවාගත් අය අතින් මෙම ඓතිහාසික සිද්ධීන් වාර්තා කිරීමත්, අපේ ඉතිහාසයේ වූ මේ සැබෑ පැතිකඩ පිළිබඳව නොදන්නා ජනයාට සෙමින් මේ සමාජ අධ්‍යාපනය ලබා දීමත්ය.

ජීවිත කාලය පුරාවටව පරම්පරා අතර පැවති මෙම අවබෝධයේ හිඬුස හා මෙම දැනුමේ පරතරය සමඟ පොරබැඳු අයෙකු ලෙස අන් කිසිදු අවස්ථාවක මට මෙවැනි සංවාදයක් පැවැත්වීමට නොහැකි වනු ඇත. මිනිසුන් සමඟ හැඳ පැලඳ ඉඳගෙන සංවාදයේ යෙදීමට ලැබීම මෙන්ම වලනය, නාට්‍යය හා කතාන්දර කීම වැනි අංගයන් හරහා යථාර්ථය මෙසේ සංවාදයට විවෘත කරමින් පිළිබිඹු කරනු දැකීම මට ඉමහත් සහනයක් ගෙන දුන්නා. අන්තර්ගතය ප්‍රකාශනය කෙතරම් දුෂ්කර වුණත් ඊට යොදාගෙන තිබූ බහු ප්‍රකාශන ක්‍රම ජනයාව නිර්මාණය හා සම්බන්ධ කර තබා ගැනීමට උපකාරී වුණු බව මට සිතනා.

අන්තර්ගතය වන්දනාමයව

DCS පර්යේෂක

සතිය පදනම් කරගත් වර්ෂා විකිත්සකවරියක්, ගුරුවරියක්, පුහුණුකාරිනියක්

සමාජිකී සටහන

අධ්‍යක්ෂගේ සටහන

මෙම ස්වයංකථන තුළින් ඉදිරිපත් කරන්නේ ගැටුම් හා අන්‍යෝන්‍ය වැනි පද ඇතුළට බහාලා ඇති ඉතා සංකීර්ණ ගැටලු රැසකට අදාළ පෞද්ගලික අත්දැකීම්වල කතන්දරයි. පෙරට වඩා මම දැන් මේ වචන බොහෝ සේ අගය කරනවා. මෙවැනි වචන සතු බලය අඩු වේ යැයි කියලා, ඔවුන්ටත් ඔවුන් විසින් හඟවන දේවලටත් අපි ක්‍රමයෙන් සංවේදී නොවෙන්න පුරුදු වේ යැයි මා බිය වුණා. සමහරවිට කෙනෙක් මෙම කුඩා වචන දෙක තුළ නිදන්ව ඇති ජීවිත කතා හා අත්දැකීම් සමඟ ගනුදෙනු කළාට පසුව වෙන්න පුළුවන් කෙනෙක්ට මේ වචනවලට කෘතඥ වෙන්නේ - මොකද අපිට නිශ්චිත අපරාධයක්, සුවිශේෂී කම්පනයක් විස්තර කරන්න වචන නැති මොහොතක මේවා විසින්ම අපට වාග්මාලාවක් ලබා දෙනවා.

මේ ස්වයංකථන වගේම අපේ ජීවිතද ගෝලීය අර්බුදයක් හමුවේ අඩාල වී ඇත. මේ නැවතුමේ සිටිය දී ඉදිරියේ දී කුමක් සිදු වේවිද යන්න කිව නොහැක. මෙම වසංගත තත්ත්වය අපගේ වෘත්තීය ජීවිතයට මුළුමනින්ම බලපා ඇති අතර සජීවී නාට්‍ය ඉදිරිපත්කිරීම්වල අනාගතය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් එකක් වනු ඇත. එය මේ මොහොතේ කිසිම ලෙසක පුරෝකථනය කරන්න බැරි එකකි.

DCS දැක්ම මට බලාපොරොත්තු ගෙන දෙයි. ඒ අපි මේ කරන නිර්මාණ හරහා අපේ ඉතිහාසය ගැන ඉතිරි කරන සාක්ෂි අප මියගිය පසුවත් පවතිවි යන්නයි. ඒ අපි මේ අත ගසා ඇත්තේ බොහෝ කල් ගතවන දීර්ඝ කාලීන කර්තව්‍යයකට කියායි. සත්‍යය කීමටත්, සීමා කරන ලද ආබාධනයන් ප්‍රශ්න කිරීමටත් කාල රාමුවක් නොමැත. ඒ නිසා අපිට අවශ්‍ය තරම් කාලයක් මේ සමඟ ගත කළ හැක.

ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්

DCS ස්වයංකථන සමග මෙම ගමනට සමීඛන්ධ වූ ඔබට බොහෝම ස්තූතියි.

රුවන්ති ද විකේරා, හුසේන් මහතා සමග සම්මුඛ සාකච්ඡාවක
DCS සම්මුඛ සාකච්ඡා - ඡායාරූපය - ප්‍රමිල සමරකෝන් (2019)

පහත දැක්වෙන කලාකරුවන්, විද්වතුන් සහ පර්යේෂකයින් මෙම අධ්‍යයන ගොනුවට ඔවුන්ගේ රචනා හා අදහස්වලින් දායක විය.

ඇන්ජලිකා වන්දුසේකරන්	සතිය පදනම් කරගත් වර්ගා විකිත්සක, DCS පර්යේෂක
හිනාන් ද විකේරා	දේශපාලන කාටූන් ශිල්පී, DCS පර්යේෂක
රුවන්ති ද විකේරා	නාට්‍ය රචක, DCS ස්වයංකථන
ගෙහාන් ගුණතිලක	නීතිඥ සහ ශාස්ත්‍රඥ, DCS පර්යේෂක
ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්	කලා අධ්‍යක්ෂක, මයික්ඩි ඇඩ්වෙන්චර්ස් රඟහල් සමාගම, අධ්‍යක්ෂ, DCS ස්වයංකථන
රාධිකා හෙට්ටිආරච්චි	සංවර්ධන වෘත්තික, DCS පර්යේෂක
අස්ථා ජැෆර්ජී	DCS පර්යේෂක
රන්මලී මර්වන්දි	DCS රංගන ශිල්පී
මසාමා නාහීර්	DCS රංගන ශිල්පී
ඩියන් උයන්ගොඩ	නීතිඥ, DCS පර්යේෂක

© ස්වේච්ඡා නියමයේ ගැරන්ටි ලිපිය, 2020

මෙම අධ්‍යයන ගොනුව ස්වේච්ඡා නාට්‍ය කණ්ඩායමේ 'Artist Research - Archiving and Documentation' නම් ව්‍යාපෘතියේ කොටසක් ලෙස සම්පාදනය වූවකි.

ස්වේච්ඡා නාට්‍ය කණ්ඩායම වසර දෙකක් පුරාවට කළ නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලීන් විශ්ලේෂණය හරහා කලා භාවිතයේ නියුතු කලා ශිල්පීන් ඔවුන්ගේම නිර්මාණයන් ක්‍රමවත් හා විචාරාත්මක විශ්ලේෂණයට භාජනය කිරීම මෙම ව්‍යාපෘතිය හරහා සිදුවිය. මේ දශකය නම් ශ්‍රී ලංකාවේ සිවිල් යුද්ධය නිම වූ වසරේ සිට චලිත දස වසරයි (2009 සිට 2019 දක්වා).

ප්‍රකාශනයට පත්කිරීමේ අවශ්‍යතාව මෙවැනි අධ්‍යයන ගොනු දාසයක් සිංහල, දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි යන භාෂාවන්ගෙන් නිම විය. කලා ශිල්පීන් විසින් පර්යේෂණකොට රචනා කරන ලද මේ සෑම අධ්‍යයන ගොනුවක්ම මෙම නිෂ්පාදන බිහි වූ සමාජ-දේශපාලනික සන්දර්භ වටපිටාවන් විභාග කරන අතර එම ක්‍රියාවලීන් තුළදී කරන ලද නිර්මාණාත්මක තීරණ විශ්ලේෂණය කරයි. මේ ප්‍රයත්නයේම අංගයක් ලෙස ඊට සමගාමී විඩියෝපට මාලාවක්ද නිර්මාණය කරන ලදී. මෙම පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය හරහා නිෂ්පාදනය කරන ලද සියලුම සම්පත් www.stages.lk වෙබ් අඩවිය හරහා ඔබට ලබාගත හැක.

අධ්‍යයන ගොනු

සංස්කරණය (ලිඛිත): රුවන්ති ද චිකේරා

සංස්කරණය (වීඩියෝ): මලින් සුලාර

භාෂා සංස්කරණය: නිපුණි ශාරදා පතිරගේ (සිං), කිං රත්නම් (දෙ)

රචනය: රුවන්ති ද චිකේරා, පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු, ජයම්පති ගුරුගේ, නදී කම්මැල්ලවීර, නිපුණි ශාරදා පතිරගේ, පියුම් විජේසුන්දර, නලින් ලුසේනා

පිටු සැලසුම්: මල්ෂානි දෙල්ගහපිටිය, රජිත පවිත්‍ර මධුභාෂ

කෝදුපත් බැලීම සහ භාෂා සංස්කරණය: ආශා අබේකෝන්, ගිහාන් ද චිකේරා, පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු, යු.ඩී.ආර්.චී.කේ.ගුණසිංහ, ට්‍රේසි හොල්සින්ගර්, අරචන්ද්‍ර ජයසේකර, නදී කම්මැල්ලවීර, නිපුණි ශාරදා පතිරගේ, සුදේශ්නා රත්මුතුගල, කිං රත්නම්, තිලකා සුභසිංහ.

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත, ඩේවිඩ් කොටරල්, සංජය චිත්තලාලිගොඩ, රජිත පවිත්‍ර මධුභාෂ, වෙනුර නවෝද්, දෙශාන් තෙන්නකෝන්

සැලසුම් සහය: කියාස් අහමඩ්, මල්ෂානි දෙල්ගහපිටිය, ජනිත් හර්ශන.

පර්යේෂණ සහය: කෞෂලයා ආටිගල, නලින් ලුසේනා, රජිත පවිත්‍ර මධුභාෂ, අකලංක ප්‍රනාශ්වර, දිනුෂිකා සෙනෙවිරත්න

පරිවර්තනය: හිරණ්‍යදා දේවසිරි (සිං/ඉං), අරුන්ද්‍ර ජයසේකර (සිං/ඉං), මනුලි ලවනනා (සිං/ඉං), ලිහිණි නිලවීර (සිං/ඉං), පිනාදනී පරමේශ්වරම් (දෙ), ශාමලා වේදනායගම් (දෙ), පියුම් විජේසුන්දර (ඉං), හිමංසි දෙහිගම (සි)

කැමරාකරණය: වෙනුර නවෝද්, කිං රත්නම්, ප්‍රමීල සමරකෝන්, කසුන් උක්වත්ත

වෙබ් අඩවි නිර්මාණය: රන්සක ගල්මන්ගොඩ

කළමනාකරණය: මල්ෂානි දෙල්ගහපිටිය, මහේෂ් ලක්මාල්

ස්වේච්ඡා නාට්‍ය කණ්ඩායම
අධ්‍යයන ගොනු

DCS දශක හතක ශ්‍රී ලංකාව

රචනය : රුවන්ති දි වික්‍රේරා, නිපුණි ශාරදා පතිරගේ
සහය: අකලංක ප්‍රනාශ්වර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

DCS Girls at Checkpoints

රචනය : පියුම් විජේසුන්දර
සහය: අකලංක ප්‍රනාශ්වර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

DCS ස්වයංකථන

රචනය : රුවන්ති දි වික්‍රේරා
සහය: පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

DCS රුවන්ති - ශ්‍රී ලංකා සහයෝගීත්ව නිර්මාණය

රචනය : නිපුණි ශාරදා පතිරගේ
සහය: අකලංක ප්‍රනාශ්වර
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

ශ්‍රීස් යකා

රචනය: රුවන්ති දි වික්‍රේරා, පෙමන්ති ප්‍රනාන්දු
සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

කලුමාලි : වැඩිහිටියන්ට සුරංගනා කතාවක්

රචනය: රුවන්ති ද චිකේරා, හදි කම්මැල්ලවීර
සැලසුම් සහ ගැඹික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

Love and Other Objects

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ
සහය: නලින් ලසේනා
සැලසුම් සහ ගැඹික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

Ovaryacting !

රචනය : පියුම් විජේසුන්දර
සැලසුම් සහ ගැඹික් නිර්මාණ: වෙනුර නවෝදී

Passing Stage ව්‍යාපෘතිය

රචනය: රුවන්ති ද චිකේරා
සහය: කෙමුණු ආටිගල, රජිත පවිත්‍ර මධුනාම
සැලසුම් සහ ගැඹික් නිර්මාණ: සංජය චිත්තලීගොඩ, රජිත පවිත්‍ර මධුනාම

කිරියානු සවයංකථන

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ
සහය: නලින් ලසේනා
සැලසුම් සහ ගැඹික් නිර්මාණ: දෙශාන් තෙන්නකෝන්

The Certificate

රචනය: රුවන්ති ද චිකේරා
සහය: අකලංක ප්‍රනාශ්වර
සැලසුම් සහ ගැඹික් නිර්මාණ: සංජය චිත්තලීගොඩ

Thought Curfew

රචනය: පියුම් විජේසුන්දර

සහය: අකලංක ප්‍රභාශ්වර

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ඩේවිඩ් කොටරල්

Walking Path - වචන නැති නාට්‍යයක්

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ

සහය: නලින් ලසේනා

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

ස්වේඡ්ඤා කලා ශිල්පී පුහුණු වැඩමුළුව

රචනය: නලින් ලසේනා

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

Stages Junior Ensemble

රචනය: පියුම් විජේසුන්දර

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

ස්වේඡ්ඤා ජ්‍යෙෂ්ඨ වෘත්තීය පාඨමාලාව

රචනය: ජයම්පති ගුරුගේ

සැලසුම් සහ ග්‍රැෆික් නිර්මාණ: ප්‍රසාද් අලුත්වත්ත

stages
theatre
group